Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	18C/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3823219105
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2024:3823219105.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobcu: A. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A. B. XX, C., občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária OLŠOVSKÝ, spol. s r.o., so sídlom G. Švéniho 6, Prievidza, IČO: 50 595 652 proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, v konaní o určenie nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3500,- Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, podanou na tunajší súd dňa 08.08.2023 domáha určenia nemajetkovej ujmy v sume 6 855,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 6855,16 Eur od 05.08.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je príslušníkom hasičského a záchranného zboru a vykonáva službu v služobnom pomere podľa zák.č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore (ďalej v texte ako ,,HaZZ“), pracuje v hodnosti por. vo funkcii hasičský záchranár špecialista Hasičskej stanice so sídlom v C. oddelenie prevádzkovo-technické Okresného riaditeľstva HaZZ v C. Krajského riaditeľstva HaZZ v D.. V podstate celý svoj profesijný život pracuje v zbore, pri výkone činnosti pre žalovaného mu vznikla škoda tým, že bol dlhodobo nútený pracovať nad rámec týždenného pracovného času v dôsledku porušenia práva Európskej únie resp. jej aktu konkrétne Smernice 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady z 4.11.2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňuje podľa § 15,16 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci a o zmene niektorých zákonov v spojení s § 3 CSP. Nárok na nemajetkovú ujmu prerokoval so žalovaným a aj oznámil Ministerstvu financií SR, hoci to nebolo nutné s poukazom na rozhodnutie vo veci C-118/08 Súdneho dvora EÚ, v ktorom je uvedené, že ide o nárok na náhradu škody, ktorá vznikla pri implementácii pravidla únijného práva do slovenského právneho poriadku, čím došlo k porušenia práva žalobcu na garantovaný 48-hodinovú týždňovú pracovnú dobu, garantovanou uvedenou smernicou v čl. 6 psím. b) s následným vznikom na jeho právnu ochranu pred vnútroštátnym súdnym orgánom členského štátu. Žalobca tvrdí, že škoda mu vznikla tým, že dlhodobo je nútený pracovať nad rámec týždenného pracovného času v dôsledku porušenia práva EÚ, konkrétne jej aktu, ktorým je Smernica 2003/88/ES z 4.11.2003 a to konkrétne čl. 6 a) - týždenný pracovný čas bude obmedzený zákonmi inými práv. predpismi alebo správnymi opatreniami alebo kolektívnymi zmluvami alebo dohodami a b) - priemerný pracovný čas pre každé obdobie 7 dní

vrátane nadčasov neprekročí 48 hodín. Smernica bola žalovaným nesprávne implementovaná resp. v časti nebola implementovaná vôbec do právneho poriadku SR, týmto postupom žalobcovi vznikla škoda porušením únioného práva žalovaným ako členským štátom EU. Pasívne vecne legitimovaným je Slovenská republika, za ktorú v danej veci koná Ministerstvo vnútra SR. Žalobcom tvrdený skutkový stav v žalobe: žalobca tvrdí, že jeho týždenný pracovný čas je rozvrhnutý nerovnomerne, keď sa skladá zo 17-hodiných pracovných zmien (ako výkon služby), po ktorých nasleduje 7-hodinová služobná pohotovosť na pracovisku, celkovo tak v rámci jednej pracovnej zmeny strávi na pracovisku minimálne 24 hodín. Jeho výkon je rozdelený na a) aktívnu služobnú pohotovosť (práca nadčas) a b) neaktívnu časť pracovnej pohotovosti a to dlhoročne a teda aj dlhšie, ako je ním žalované obdobie. Žalobca ďalej uvádza, že jeho služobné pohotovosti sú určované na čas nočných hodín a ak počas služobnej pohotovosti dôjde k vyhláseniu poplachu a je vyslaný na zásah, mení sa služobná pohotovosť na prácu nadčas (aktívna časť služobnej pohotovosti). Na stanici, kde žalobca pracuje, sa striedajú 3 zmeny a každý tretí deň on v rámci svojej zmeny odslúži 24 hodín a následne má 2 dni voľno. Ide o nerovnomerne rozvrhnutie pracovného času a mesačne každá zmena takto odslúži 10 pracovných zmien, a každý 3. mesiac je to až 11 pracovných zmien. V službe žalobca strávi bežne 240-264 hodín mesačne, v tom ale nie sú zahrnuté hodiny nadčasov , pri 7 hodinách pracovnej pohotovosti x 10 zmien za mesiac ide o minimálne 70 hodín pracovnej pohotovosti, čo ročne znamená aj 840 hodín pracovnej pohotovosti. Za žalované obdobie t.j. od 07/2020 do 06/2023 podľa priloženej tabuľky odpracoval 2030,90 hodín nadčasov, pričom z toho existuje aktívna časť pracovnej pohotovosti a pracovná pohotovosť. Keď má pracovnú pohotovosť musí sa zdržiavať na pracovisku, nemôže sa vzdialiť, musí byť pripravený na zásad, výjazd sa musí vykonať do 1 minúty od vyhlásenia, aj neaktívnu časť pracovnej pohotovosti je povinný tráviť na pracovisku, pričom táto neaktívna časť pracovnej pohotovosti sa nezapočítava do Fondu pracovného času, čo znamená, že v jednom mesiaci (napriek tomu že odpracuje napr. 230 hodín) do fondu sa mu započíta len 160 hodín. Žalobca tvrdí, že jeho týždenný pracovný čas značne presahuje 40-hodinový služobný čas a aj maximálne prípustný týždenný pracovný čas v dĺžke 48 hodín. Podstata nemajetkovej ujmy spočíta v porušovaní jeho osobnostných práv spočívajúcich v ochrane zdravia, psychickej a telesnej integrity, nedostatku primeranej doby na odpočinok, v porušovaní práva na súkromie a rodinný život. Služobná pohotovosť mu je platená vo výške 15% zo sumy príslušnej časti služobného platu, pri nariadenej služobnej povinnosti 50% služobného platu.Za primeranú náhradu žalobca považuje rozdiel medzi peňažnou náhradou (podľa § 122 ods. 1 zák. o Ha ZZ t.j. 15% alebo 30% počas pracovnej pohotovosti, v prípade jej odpracovania 50% z hodinovej odmeny za príslušný kal. mesiac) a peňažnou náhradou podľa § 122 ods. 2 písm. a) zák. o HaZZ. Nemajetkovú ujmu žalobca určuje súčinom odpracovaných hodín pracovnej pohotovosti podľa § 92 ods. 1 Zák. o HaZZ za príslušný kalendárny mesiac a sumy zodpovedajúcej 15% peňažnej náhrady z prináležiacej hodinovej odmeny za príslušný kal. mesiac. Ide o rozdiel medzi 35%-nou náhradou a 50%-nou náhradou odmeny, čo v prípade neaktívnej časti služobnej pohotovosti predstavuje za žalované obdobie sumu 6731,91 Eur. V prípade odpracovanej služobnej pohotovosti žalobca určuje nemajetkovú ujmu v čase pracovného pokoja ako súčin odpracovaných hodín v čase pracovného pokoja a sumy 30% peňažnej náhrady z prináležiacej hodinovej sadzby za príslušný kal. mesiac, ide o rozdiel medzi 20%-nou náhradou a 50%-nou náhradou odmeny, čo v prípade aktívnej časti služobnej pohotovosti je suma 122,25 Eur za žalované obdobie. Z výpočtu vyplýva, že žalobca si uplatňuje nárok vo výške 6855,16 Eur, pričom takáto výška odškodnenia podľa neho spĺňa odškodňovaciu úlohu a je v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, ktorú žalobca uvádza. Na úhradu sumy 6855,16 žalobca žalovaného vyzval dňa 20.07.2023, ktorý mu odmietol uvedenú sumu zaplatiť s odôvodnením, aby sa žalobca obrátil na súd, žalobca žiada aj príslušenstvo a to úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 6855,16 Eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenom v predžalobnej výzve, ktorá bola žalovanému doručená dňa 24.07.2023 a lehota na dobrovoľné plnenie žalovanému uplynula po 10 dňoch, t.j od 05.08.2023. Žalobca si uplatňuje aj trovy konania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na č.l. 146, podaním z 27.11.2023, doručeným do sporu dňa 29.11.2023. Žalovaný namieta tvrdenie žalobcu, že vo všetkých žalovaných sporoch bolo rozhodnuté v prospech žalobcu, ďalej namieta neprimeranú výšku požadovanej škody, priemerná výška doposiaľ priznanej škody resp. nemajetkovej ujmy v obdobných veciach predstavuje podľa žalovaného cca 1000 až 2500 Eur. Ak si žalobca uplatňuje škodu podľa zák.č. 514/2003 Z.z., ako to v žalobe tvrdí, tak žalovaný namieta nesplnenie podmienok pre uplatnenie škody podľa cit. zákona, pretože podľa § 15 ods. 1 cit. zák. je potrebné predbežné prerokovanie nároku na náhradu škodu, čo je obligatórna náležitosť podania žaloby na súde (nárok na NŠ spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného). Podľa § 16 ods. 4 zák.č. 514/2003

Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody resp. uspokojí len jeho časť, až potom sa poškodený môže domáhať jeho uspokojenia na súde a až potom , čo žiadateľovi bolo písomne oznámené, že jeho nárok nebude uspokojený a márne uplynula lehota 6 mesiacov od doručenia jeho žiadosti na náhradu škody. Žalovaný tvrdí, že nárok nebol predbežne prerokovaný a nie sú splnené zákonné predpoklady vymedzené v § 3 zák.č. 514/2003 Z.z.: 1.protiprávny úkon(nesprávny úradný postup) + 2. škoda + príčinná súvislosť. V prípade žalobcu nebol naplnený prvý predpoklad, lebo všetky jeho mzdové nároky boli žalobcovi vyplatené, nebol naplnený ani druhý predpoklad – vznik škody a nebol naplnený ani tretí predpoklad – príčinná súvislosť. Žalobca si nesprávne vykladá pôsobnosť smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4.11.2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (ďalej len Smernica) ktorá sa nevzťahuje na príslušníkov HaZZ. Rozsah Smernice je negatívne vymedzený v článku 2 ods. 2 Smernice 89/391/EHS a preto podľa žalovaného štátnu službu príslušníkov HaZZ vykonávajúcich zásahovú činnosť možno subsumovať pod negatívne vymedzenie pôsobnosti smernice 89/391/EHS, keďže príslušníci HaZZ vykonávajú zásahovú činnosť a Smernica sa na nich v prípade služobného času a ich odmeňovania nevzťahuje, potom sa ani jej príslušné ustanovenia nemôžu aplikovať na prípad žalobcu a nemohla mu vzniknúť žiadna ujma. Žalovaný namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie v tomto spore keď tvrdí, že žalobu pre netransponovanie smernice resp. nesprávnu transpozíciu smernice môže podať len Európska komisia na Súdny dvor EU a fyzická/právnická osoba, ktorá bola týmto dotknutá a to na vnútroštátny súd členského štátu EU, žalobca však nezažaloval svojho zamestnávateľa ale štát, v mene ktorého koná ústredný orgán verejnej správy, žalobca mal naviac upozorniť svojho zamestnávateľa na to, že mu bola určovaná pohotovosť nad smernicou povolený limit, čo neurobil a žiadať, aby mu takto určovaná nebola, žalovaný namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie a tvrdí, že nie je daná. Žalovaný ďalej namieta premlčanie s tvrdením, že žalobca sa domáha nároku za časové obdobie od 07/2020 do 06/2023, pričom k podaniu žaloby došlo až v 08/2023, teda viac ako 3 roky od momentu, kedy údajne malo dôjsť k zásahu do žalobcových práv, preto je podľa §101 Občianskeho zákonníka nárok v časti premlčaný. Žalovaný tvrdí, že z čl. 2 Smernice možno vyvodiť záver, že rozsah pôsobnosti smernice sa neuplatňuje na odvetvia činnosti, ktoré zahŕňajú určité osobitné činnosti služieb civilnej ochrany. A vzhľadom na charakter vykonávaných činností a s tým spojený rozvrh služobného času sa smernica na služobný pomer príslušníkov Ha ZZ nevzťahuje v plnom rozsahu a preto jej ustanovenia nemohli byť porušené, ako to tvrdí žalobca. Smernica v zásade ustanovuje minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia pre organizáciu pracovného času, žalobca tvrdí, že malo dôjsť k nesprávnej transpozícii Smernice do zákona č. 315/2001 Z.z. kedy podľa žalobcu sa doba služobnej pohotovosti nezapočítava do týždenného pracovného času hasičov. Ale čl. 2 Smernice bol riadne transponovaný do zák.č. 315/2001 Z.z. (§ 85,86/1 až 3, § 92/1), do kolektívnych zmlúv za roky 2019 až 2023, rovnako tak čl. 6 Smernice bol transponovaný do § 86 ods. 1 Zák.č. 315/2001. žalobcovi sa podľa žalovaného nepodarilo preukázať, že by štát neprebral smernicu do zákona správne. Pre zhodnotenie oprávnenosti nároku žalobcu v zmysle čl. 6 písm. b) Smernice je potrebné vypočítať priemerný pracovný čas žalobcu v sledovaných referenčných obdobiach. Odchýlne možno referenčné obdobie v určitých prípadoch predĺžiť v súlade s čl. 19 Smernice a s poukazom na § 86 ods. 1 zák.č. 315/2001 Z.z. služobný čas príslušníkov môže byť rozvrhnutý nerovnomerne. Nerovnomerne rozvrhnutý služobný čas príslušníkov je rozvrhnutý na obdobie šiestich mesiacov. Pričom v sledovanom referenčnom období:

- 07/2020-12/2020 žalobca odpracoval 1189 hodín, čo v priemere predstavuje 45,23 hodín týždenného služobného času
- 01-06/2021 odpracoval 1217,5 hodín, čo v priemere predstavuje 47,09 hodín týždenného služobného času
- 07-12/2021 odpracoval 1221,5 hodín, čo v priemere predstavuje 46,47 hodín týždenného služobného času
- 01-06/2022 odpracoval 1219,5 hodín, čo v priemere predstavuje 47,16 hodín týždenného služobného času
- 07-12/2022 odpracoval 1124,9 hodín, čo v priemere predstavuje 42,80 hodín týždenného služobného času
- 01-06/2023 odpracoval 1177,5 hodín, čo v priemere predstavuje 45,54 hodín týždenného služobného času

Žalobca tak neprekročil smernicou určený maximálny rozsah týždenného služobného času ani v jednom sledovanom období. Z výplatných pások vyplýva, že mu bol riadne a včas poukázaný služobný príjem za výkon štátnej služby. Žalobca neosvedčil, že by mu vznikol nárok na náhradu škody žiadnym spôsobom. Sám žalobca veľmi nejasne stanovil škodu, ktorá mu mala vzniknúť tým, že vykonával nariadenú služobnú pohotovosť, za ktorú bol mimochodom podľa platnej vnútroštátnej legislatívy odmeňovaný.

Neprejavil tiež žiadnu snahu s cieľom odvrátiť, obmedziť alebo upustiť od protiprávneho zásahu do jeho osobnostnej integrity. Zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ je postačujúce. Mal možnosť sa pred nástupom na vykonávanie štátnej služby v HaZZ oboznámiť s podmienkami výkonu služby. Neuvádza konkrétne skutočnosti, čím a aká škoda mu bola spôsobená. Vzhľadom na ním uvádzaný spôsob výpočtu výšky náhrady škody má žalovaný za to, že žalobcom uplatňovaný nárok je nárokom mzdovým. Priložená tabuľka nie je dôkazom, ktorý by preukazoval výšku nemajetkovej ujmy, výpočet je mätúci, pričom nemajetková ujma mu mohla vzniknúť až konkrétnym porušením ustanovení Smernice a len v rozsahu tohto porušenia. Ak by súd dospel k záveru, že odchýlna úprava nie je možná, potom z judikatúry Súdneho dvora EU vyplýva, že na uplatnenie si nároku na náhradu škody musia byť kumulatívne splnené podmienky: 1.cieľom porušenej právnej normy je priznať jednotlivcom práva, 2.porušenie práva je dostatočné závažné, 3. medzi týmto porušením a škodou spôsobenou jednotlivcom existuje priama príčinná súvislosť. Žalobca neuvádza konkrétne skutočnosti, čím a aká škoda mu bola spôsobená. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorý mal údajne vzniknúť porušením práve EU v dôsledku nesprávneho prebratia Smernice do právneho poriadku SR, podľa ním uvedeného spôsobu výpočtu náhrady škody má však žalovaný za to, že jeho nárok skôr predstavuje mzdový nárok a žalobca vydávaním svojho nároku za nemajetkovú ujmu maskuje svoje mzdové nároky. Priložená tabuľka nie je dôkazom, ktorý by preukazoval výšku nemajetkovej ujmy , výpočet žalobcu je mätúci. Nemajetková ujma žalobcovi mohla vzniknúť až konkrétnym porušením ustanovení predmetnej smernice a len v dôsledku tohto porušenia. Žaloba je nekonkrétna a zmätočná, žalovanému preto nie je jasné, čoho sa žalobca domáha a ako konkrétne táto situácia zasiahla do osobnosti žalobcu. Žalobca pri vzniku služobného pomeru zakceptoval všetky podmienky, ktoré sa vzťahujú na výkon štátnej služby príslušníka HaZZ v zmysle zák.č. 315/2001Z.z., rovnako bol riadne oboznámený so všetkými internými predpismi a Kolektívnou zmluvou. Určenie prípadnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy je na zvážení súdu, avšak žalovaný má za to že suma 6855,16 Eur, ktorú žiada žalobca je absurdná a zjavne neprimeraná. Žalobca výšku požadovanej peňažnej náhrady neodôvodnil, pretože neuviedol, v čom tento údajný neoprávnený zásah spočíval a vzhľadom na to že ide o osobnostné práva, je potrebné nemajetkovú ujmu posudzovať v každom jednom prípade individuálne. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobca nepreukázal zásah do súkromného , rodinného života, či neoprávnený zásah, ktorý by sa odrazil napr. v medziľudských vzťahoch, nepriaznivom zdravotnom stave a to v príčinnej súvislosti s výkonom povolania. Žalobca nepreukázal existenciu závažnej ujmy, pričom dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalobcom uplatnený nárok a metóda jeho výpočtu je neopodstatnená. K úroku z omeškania žalovaný namietal, že ide o rozporný nárok z dôvodu, že v prípade nemajetkovej ujmy vzniká povinnosť túto uhradiť až dňom právoplatného rozhodnutia súdu. Žalovaný vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza, kedy mal za to, že ak žalobca namieta nesprávnu transpozíciu a aplikáciu Smernice, túto má vykonať ústredný orgán štátnej správy, pričom transpozícia smernice patrí do pôsobnosti Ministerstva vnútra SR miestne príslušným súdom je okresný súd, v ktorého obvode má ústredný orgán štátnej správy zodpovedný za transpozíciu namietanej smernice svoje sídlo, preto žalovaný navrhuje, aby vec bola postúpená na Mestský súd Bratislava IV, ktorému zároveň žalovaný navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

3. V Replike z 02.05.2024 na č.l. 180 žalobca uviedol, že pravdou je, že vo všetkých podobných prípadoch súdy rozhodli v prospech príslušníkov HaZZ a v každom prípade vyhoveli otázke finančnej kompenzácie , aj keď nie úplne, rozhodli rozdielne. Ak žalovaný vo vyjadrení tvrdí o ustálenej výške ujmy od 1000 do 2500 Eur, tak napriek tomu nevyriešil tento nárok mimosúdne. Argument žalovaného o nedostatku v absencii predbežného prerokovania nároku, nie je podľa žalobcu správny, pretože súdy túto otázku rozhodujú ustálené. Žalobca má za to, že argumentácia žalovaného je preto účelová, s cieľom vyhnúť sa uznaniu nároku a jeho kompenzácii. K tvrdeniu, že smernica bola správne prevzatá do právneho poriadku SR žalobca uviedol, že opakovane o tom už rozhodli odvolacie súdy a bolo tak už judikované, že predmetná smernica bola nesprávne implementovaná do právneho poriadku SR a že došlo k jej nesprávnemu výkladu. K námietke premlčania uviedol, že ak žalovaný namieta samotný nárok na nemajetkovú ujmu, pasívnu vecnú legitimáciu, namieta zodpovednosť žalovaného na nemajetkovú ujmu, výšku kompenzácie, ako môže zároveň argumentovať námietkou premlčania. Žalobca záverom uviedol, že rozšíri svoj nárok na nemajetkovú ujmu a jej kompenzáciu do dňa rozhodnutia vo veci. K tvrdeniu žalovaného, že nedošlo k prekročeniu určeného maximálneho týždenného času žalobca uviedol, že zo strany žalovaného ide o účelové tvrdenia s cieľom, vyhnúť sa plneniu. K argumentácii žalovaného, že nárok nebol osvedčený uviedol, že žalobca musí byť na pracovisku prakticky sústavne. K nároku na úrok z omeškania odkázal na už ustálenú judikatúru a zároveň vyjadril nesúhlas so zmenou miestnej príslušnosti v danom spore.

4. V Duplike z 15.05.2024 na č.l. 186 žalovaný uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení k žalobe, s ktorou nesúhlasí. V replike žalobca neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, replike si zamieňa žalobcu a žalovaného, čo vedie k zmätočnosti. Žalovaný trvá na zmätočnosti a nejasnosti žaloby, jej formulácie, obsah, špecifikácia nároku a jeho odôvodnenia , argumentácia žalobcu v tomto smere nie je postačujúca. Žalovaný aj naďalej trvá na námietke nejasnosti a nezrozumiteľnosti, k čomu však žalobca nezaujal žiadny postoj. Má za to, že nie všetky súdy rozhodli v prospech príslušníkov HaZZ, poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 16C/11/2023 z 30.01.2024. Samotný odkaz na judikatúru, alebo rozhodnutia vnútroštátnych súdnych autorít, či iné žaloby v obdobných veciach samo o sebe bez ďalšieho nepredstavujú unesenie dôkazného bremena. Odkazy žalobcu na rozhodnutia súdov v obdobných veciach nepredstavujú dôkaz, spôsobilý preukázať utrpenú ujmu a samy osebe nie sú dôkazom samotného údajného presahu nad 48- hodinový týždenný pracovný čas. Žalobca pritom opakovane poukazuje vo svojich vyjadreniach na pracovnoprávny rozmer, a teda špecifikuje svoj nárok ako mzdový, ktorý si uplatňuje voči svojmu zamestnávateľovi, a preto žalobca zjavne nesprávne označil žalovaného. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, jeho nárok žalovaný považuje za nepreukázaný a nedôvodný, žalovaný apeluje na sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania, kedy má za to, že žalobcom predložená tabuľka nepostačuje a presah nad 48-hodinový týždenný pracovný čas žalobca nijakým spôsobom nešpecifikoval, kedy žalobca namieta aj spôsob výpočtu priemerného týždenného pracovného času. Avšak žalobcom predložené údaje o priemernom týždennom čas považuje žalovaný za irelevantné a sporné. Žalobcom predložená tabuľka výpočtu je zavádzajúca, obsahuje nepravdivé údaje a neúplné , ktoré údaje sa nezhodujú so skutočnosťou, nakoľko žalobcom predložená tabuľka započítava do svojho prepočtu fond pracovného času do odpracovaných hodín a teda do pracovného času, čo znamená, že v zmysle smernice sem započítava žalobca aj čas odpočinku podľa čl. 2 ods. 2 Smernice , dni oddychu pritom nemožno započítavať do odpracovaných hodín (rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21C/60/2022 z 2.2.2023 žaloba bola zamietnutá pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu). Žalobca týmto nárokom na nemajetkovú ujmu maskuje mzdové nároky. Nepredložil dôkaz o porušení smernice ani nezdôvodnil výšku náhrady za spôsobenú škodu, neuviedol, v čom mal spočívať údajný neoprávnený zásah (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/29/2021 z 31.01.2023), žalobca nepreukázal ani zásah do súkromného, rodinného života, nepreukázal existenciu závažnej ujmy, pričom dôkazné bremeno uvedeného zaťažuje v spore žalobcu. Celá argumentácia žalobcu je zmätočná, žalobca si prispôsobuje pojmy, ktoré sa mu hodia, nejedná sa pritom o spor s ochranou slabšej strany sporu , je potrebný opis rozhodujúcich skutočností a súd pri zachovaní rovnosti strán sporu nemôže postupom podľa § 150 ods. 2 príp. 129/1,2 CSP vyzvať žalobcu na doplnenie konkrétnych skutkových tvrdení. Záverom dupliky žalovaný trval na námietke premlčania, kedy žalovaným obdobím je obdobie od 07/2020 do 06/2023, žaloba bola podaná 7.8.2023 a mala byť v časti zamietnutá pre obdobie od 01.07.2020 do 05.08.2020 vrátane (podľa rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 16C/42/2023 z 22.09.2023 premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto zásahu došlo). Žalobu o zaplatenie sumy 133,60 Eur je preto podľa žalovaného potrebné pre premlčanie zamietnuť Žalovaný však navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznal žalovanému náhradu trov konania.

5. O nesúhlase Mestského súdu Bratislava IV s postúpením veci na námietku žalovaného o miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 18.01.2024, č.k. 7NcC/35/2023 – 169 tak, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava IV s postúpením veci je dôvodný a na konanie vo veci je miestne príslušný Okresný súd Prievidza s odôvodnením, že uplatnený nárok žalobcu spočíva v škode resp. nemajetkovej ujme, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia jeho úniového práva na 48-hodinový týždenný pracovný čas v dôsledku nesprávneho prebratia smernice EÚ č. 2003/88/ES Slovenskou republikou – Ministerstvom vnútra SR, jeho zamestnávateľom. Za skutočnosť, zakladajúcu žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody (ujmy) treba považovať vznik škody (ujmy), ako reálny dôsledok namietanej správnosti implementácie smernice Slovenskou republikovou a nie nesprávnu implementáciu a aplikáciu tejto smernice, pretože samotným neimplementovaním smernice do slovenského právneho poriadku ešte ujma nevznikla, až v dôsledku vzniku škody možno uvažovať o existencii nároku na náhradu škody. Miestom vzniku škody (ujmy) sa nerozumie miesto, na ktorom bola porušená určitá právna povinnosť, ale miesto, kde nastal škodový následok jej porušenia. Preto ak žalobca tvrdí, že mu vznikla škoda v dôsledku nesprávnej implementácie smernice v otázke jeho týždenného pracovného času, je zrejmé, že táto mohla vzniknúť a škodlivý následok mohol nastať jedine počas výkonu jeho stálej štátnej služby, teda v mieste jej výkonu, ktoré sa nachádza v obvode Okresného súdu Prievidza, ktorý je tak miestne príslušný na konanie.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 30.10.2024 v prítomnosti oboch sporových strán, vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesmi zástupcov strán sporu a oboznámením s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah súdneho spisu a to najmä:
Č.l. 1 žaloba
Č.l.7 tabuľka
Č.l.8 rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva HaZZ v D.
Č.l. 9 výplatné pásky za žalované obdobie
Č.l.16 pokus o zmier
Č.l. 18 stanovisko Ministerstva vnútra SR k pokusu o zmier
Č.l. 19 Smernica EP a rady 2003/88/ES z 4.11.2003
Č.l.25 rozsudok Súdneho dvora C-118/08
Č.l. 34 rozsudok Súdneho dvora C-14/04
Č.l.61 rozsudok Súdneho dvora 106/77
Č.l. 63 rozsudok Súdneho dvora C-397/01 a C-403/01
Č.l.86 rozsudok Súdneho dvora C-243/09
Č.l. 91 rozsudok Súdneho dvora C-518/15
Č.l.97 rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoPr/3/2019
Č.l.103 rozsudok Krajského súdu Prešov sp. z n. 15Co/6/2020
Č.l.108 rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 9CoCsp/4/2020
Č.l. 121 rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/163/2021
Č.l.142 žiadosť žalovaného o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa z 23.10.2023
Č.l.146 vyjadrenie sa žalovaného k žalobe z 27.11.2023
Č.l.162 výpočet priemerného týždenného služobného času
Č.l.165 postúpenie veci na Mestský súd Bratislava IV
Č.l. 167 nesúhlas Mestského súdu BA IV s postúpením
Č.l.169 Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18.01.2024
Č.l.180 replika z 02.05.2024
Č.l.186 duplika z 15.05.2024 a ostatným obsahom spisu.

7.Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

8. Z rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v D. zo dňa 22.02.2022 súd zistil, že žalobca bol preradený trvale na funkciu technik – špecialista Hasičskej stanice so sídlom v C. oddelenia prevádzkovo-technického Okresného riaditeľstva HaZZ v C. Krajského riaditeľstva HaZZ v D..

9. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že v zbore pracuje od roku 2008, táto práca je jeho vysneným povolaním, považuje ju za poslanie, do zboru sa dostal až na tretíkrát. Od roku 2022 pracuje na pozícii hasič – záchranár špecialista protiplynovej ochrany, on je hlavný špecialista v tomto zameraní a pracujú s ním na stanici v jeho zameraní ešte ďalší dvaja príslušníci HaZZ. Pracuje v nastavenom režime 1-2-1-2 (1x 24-hodinová služba, 2 dni voľna, 1x24-hodnová služby, 2 dni voľna) od roku 2008, pričom sa doposiaľ menil len pomer pracovného času a služobnej pohotovosti, ktorý môže byť v pomere 17 hodín pracovného času a 7 hodín služobnej pohotovosti (tento režim má jeho stanica), prípade v režime 16 hodín pracovného času a 8 hodín služobnej pohotovosti. Pracovná zmena mu začína o 7:00 hod. ráno a trvá do 7:00 hodiny nasledujúceho dňa, kedy od 22:30 hod. do 6.00 hod. je časom služobnej pohotovosti, od 6:00 hod. do 7.00 hod. odovzdávajú službu nastupujúcej ďalšej zmene. Počas služobnej pohotovosti v noci musí byť fyzicky prítomný na pracovisku, toto nemôže opustiť, musí byť pripravený na zásah, na ktorý sa musí zrealizovať výjazd do 1 minúty od odznenia zvukového signálu k zásahu. Tento čas služobnej pohotovosti od 22:30 do 6.00 hod. nepovažuje za odpočinok z dôvodu, že je neustále v strehu, či nebude zásah, priestory pre spánok na pracovisku vytvorené má, ale nemyslí si, že počas pohotovosti sa dá hovoriť o spánku, jedným uchom stále počúva. Taktiež v prípade zásahu sa mu po ňom tieto zážitky neustále vynárajú a myseľ ich spracováva, kladie si otázky, či mohol resp. nemohol niečo urobiť inak. Sú to záťažové situácie, ktoré síce zvláda, inak by túto prácu nemohol robiť, ale za tie roky sa mu najmä tie negatívne zážitky zo zásahov hromadia. V dôsledku toho, že 24-hodinové zmeny vrátane služobnej pohotovosti má každý tretí deň v mesiaci (čo sa opakuje od roku 2008), nebol prítomný pri dôležitých okamihoch svojej manželky, s ktorou sa dlhoročne pokúšali aj cestou umelého oplodnenia o dieťa. Vyčíta si, že pri nej nemohol byť, keď opakovane po umelom oplodnení o dieťa prišla,

musela byť na tieto ťažké situácie sama, vyčíta si, že mal byť pri nej , ale bol v službe. Napokon sa im pred 4 rokmi za pomoci umelého oplodnenia narodila dcéra. Má teraz 4 roky. Veľmi by si želali k nej súrodenca, ale zrejme sa im to aj pre jeho časovú vyťaženosť už nepodarí. S dcérou, ako vytúženým dieťaťom, by chcel tráviť viac času, chcel by byť viac súčasťou jej života, aby mala aj mužský vzor, chcel by viac pomáhať manželke, tráviť s rodinou viac času, žiaľ musí byť aj počas 48-hodinového odpočinku, ktorý nasleduje po 24- hodinovej služobnej zmene k dispozícii, kedy môže by do služby telefonicky odvolaný (resp. zvolaný) a tým, že v jeho pozícii je ten hlavný špecialista, a sú spolu len traja, tak tá pravdepodobnosť zvolania do služby je u neho vyššia, ako u ostatných príslušníkov stanice. Ďalej súdu uviedol, že v minulosti veľmi rád športoval, behával, chodil na turistiku, čo mu teraz nie je umožnené, maximálne si ide po službe zabehať. Na turistiku s priateľmi už vôbec nechodí, pretože tí väčšinou zorganizujú akciu cez víkend, kedy je on buď v službe, alebo k dispozícii doma na telefóne, v strehu, či do nej nebude odvolaný. Bol takto odvolaný aj z dovolenky, kedy boli v okrese veľké záplavy. Chcel by byť s rodinou viac, ako je(bolo) tomu doteraz. Aj sa na nastavené pracovné zmeny sťažoval spolu s ostatnými kolegami u nadriadeného, ktorého reakcia bola, že nevie s tým nič urobiť, že je to takto dané. Preto sa spolu s 20-timi kolegami zo stanice rozhodol podať túto žalobu, dúfajúc, že sa niečo začne riešiť. Je ale pravdou aj to, že keby služobná pohotovosť bola ohodnotená pracovnou odmenou ako zvyšný pracovný čas 17-tich hodín, žalobu by nepodal. Zdravotne je v poriadku, ale keby nemal takú manželku, akú má, myslí si, že po tom všetkom, čo prežila a on jej nebol oporou, by boli zrejme už asi rozvedení. Dodal, že žiaľ jeho matka je závislá na alkohole a keď príde zo služby, počas 48-hodinového odpočinku, ak nie je s dcérou, manželkou, tak rieši matku, kedy mu vyvoláva ohľadom nej polícia či rôzni ľudia. To sa tiež odzrkadľuje v jeho rodine. Z odpočinku 48-hodinového bol opakovane odvolaný aj pre školenia, ktoré musel v práci absolvovať. Myslí si, že riešením tejto situácie neúmerného pracovného zaťaženia by bolo prijať ešte jednu zmenu na jeho hasičskú stanicu. Je pravdou, že ak nesplní počet pracovných hodín v rámci referenčného obdobia (spravidla 6 mesiacov), musí si chýbajúce hodiny (5-6 hodín v rámci tohto obdobia v porovnaní so ,,suchými (dennými) hasičmi – tí v kancelárii“), napriek tomu, že má odslúžených cca 220 hodín v mesiaci, odpracovať, aby naplnil počet hodín referenčného obdobia. Spravidla vtedy po dohode s nadriadeným po svojej zmene ostane ešte v práci. Veľmi by si želal ešte jedno dieťa, o ktoré sa s manželkou snažia prirodzenou cestou, k čomu však musia byť v daný rozhodný moment súčinní obaja, čo za danej situácie nie je vždy možné, vzhľadom aj na 24-hodinové zmeny. Negatívne dôsledky neoprávneného zaťaženia v práci pociťuje ďalej v tom, že nemá čas na rodinu, na priateľov, ani záľuby.

10.Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že zotrváva na všetkých svojich písomných podaniach. Zdôraznil, že postup žalovaného sa nijako nezmenil od podania žaloby, žalovaný tak neprijal žiadne ani len čiastočné opatrenia, aby k týmto nezákonným postupom nedochádzalo. Nie je sporné, že žalobca pracuje ako hasič záchranár u žalovaného, že za týždenný pracovný čas ustanovený Smernicou 48-hodín skutočne odpracuje žalobca viac hodín, pričom tento stav nastáva, pretože žalovaný nesprávne prevzal smernicu a vytvorili pojmológiu viacerých druhov pracovného času. Judikatúra súdneho dvora hovorí, že pozná len dva pojmy, pracovný čas, čas voľna a odpočinku. Predmetný zákon hasičského záchranného zboru zahrňuje aj čas pracovnej pohotovosti, ktorú žalovaný do pracovného času nezapočítava. Týmto vzniká tá skutočnosť, že žalobca trávi na pracovisku v pracovnom čase dlhšiu dobu, ako upravuje Smernica. Ďalej po skutkovej stránke je potrebné uviesť, že bolo preukázané, že žalobca má ujmu v duševnej oblasti, trpí týmto, pre neho nie je riešením lepší plat za toto obdobie, ale v skutočnosti chce mať viac času na svoje súkromie. Ani jednu z týchto skutkových okolností žalovaný nepoprel. Po právnej stránke tu existuje množstvo rozhodnutí, ktoré hovoria, že tu dochádza k porušovaniu Smernice a že tu nie je žiadny priestor na vytváranie iného pojmu okrem pojmu pracovný čas a čas odpočinku. Táto skutočnosť má v právnom poriadku SR odraz v § 11-13 OZ a Ústave SR, ktorá garantuje právo na súkromie všetkým bytostiam na území SR, bez ohľadu na príslušnosť k určitému národu alebo rase. Keďže sa jedná o dlhodobý postup žalovaného, žalovaná ujma je primeraná, nebola vypočítaná svojvoľne, odráža sa v existujúcej judikatúre. Táto ujma je závažnejšia preto, že žalobca sám vysvetlil, že toto nadmerné pracovné zaťaženie má vplyv aj na jeho reprodukčnú schopnosť založiť si rodinu. Ani táto skutočnosť nebola žalovaným vyvrátená. A túto ujmu nie je možné inak napraviť, ani žalovaný neposkytol nápravu, naviac pokračuje v tomto postupe. Nebadať ani zmenu trendu u žalovaného. Jediná kompenzácia v civilizovanej skutočnosti je finančná kompenzácia. Navrhol súdu, aby poskytol žalobcovi primeranú finančnú kompenzáciu. Žalobca trvá aj na príslušenstve z dôvodu, že žalobca žalovaného vyzval na mimosúdne riešenie sporu, mal vedomosť o tom, že žalobca je rozhodnutý uplatniť svoj nárok na súde pred týmto finančným dopadom, teda mohol žalovaný konať a je v rozpore s výkonnou funkciou právneho poriadku, ak žalovaný nebude musieť zaplatiť príslušenstvo

z nemajetkovej ujmy. Mal za to, že kompenzácia 2000 Eur nie je primeraná aj vzhľadom na jedinečnosť prípadu, ktorý spočíva v zaťažení rodinného prostredia tým, že žalobca mal problém splodiť dieťa. Žalobca si uplatnil trovy konania.

11.Zástupca žalovaného pred súdom zotrval na všetkých svojich písomných podaniach. Poukázal na zmätočný charakter výpočtu náhrady nemajetkovej ujmy tak, ako ho predložil žalobca. Takýto výpočet pripomína mzdový nárok a doplatenie mzdy za všetky hodiny služobnej pohotovosti. Žalobca v žalobe neriešil, či a v akom rozsahu a v ktorých referenčných obdobiach bol voči nemu prekračovaný 48-hodinový priemerný služobný čas. Žalovaný má za to, že nedošlo ku kumulatívnemu splneniu troch hmotnoprávnych predpokladov, ktoré by zakladali zodpovednosť žalovaného za náhradu nemajetkovej ujmy. Okrem toho, že žalobca nepreukázal porušovanie smernice voči nemu, taktiež nedokázal ani to, že v jeho osobnostnej sfére došlo v priamej príčinnej súvislosti s údajne prekračovaným služobného času k takým závažným následkom, aby to zakladalo nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a už vôbec nie v žalobcom stanovenej výške, ktorá je vzhľadom k všetkým okolnostiam neprimerane vysoká. Avšak v prípade, ak by súd žalobcovmu nároku aspoň sčasti vyhovel, pre tento prípad žalovaný požiadal súd o stanovenie dlhšej tarifnej lehoty na plnenie 15 dní, nakoľko kratšia lehota je v podmienkach žalovaného nesplniteľná. Ani svojou výpoveďou na pojednávaní sa žalobcovi nepodarilo preukázať ujmu, ale najmä príčinnú súvislosť medzi pociťovanou ujmou a stavom, na ktorý žalobca v žalobe poukazuje. Pri preukazovaní samotnej nemajetkovej ujmy je potrebné dokázať, že konkrétne tieto presahy odpracovaných hodín (nad 48 hodín) mali negatívny dopad na žalobcovu osobnostnú sféru, teda do rodinných väzieb, zdravotného stavu alebo medziľudských vzťahov a táto príčinná súvislosť nebola dokázaná. Z výsluchu žalobcu napokon tiež vyplynulo, že by žalobu nepodal, ak by mal služobnú pohotovosť ohodnotenú vyššou sumou, teda ako klasický služobný čas, preto má žalovaný za to, že si žalobca touto žalobou iba maskuje svoje mzdové nároky. K úroku z omeškania, ktorý si uplatňuje žalobca, žalovaný uvádza, že v prípade nemajetkovej ujmy vzniká povinnosť uhradiť úrok z omeškania až dňom právoplatného rozhodnutia príslušného súdu, teda povinný sa môže dostať do omeškania až v prípade nesplnenia súdom uloženej povinnosti. Žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na trovy konania v rozsahu 100%.

12.Z predložených výpisov z dochádzkového systému a výplatných pások žalobcu za žalované obdobie vyplýva, že 24-hodinová pracovná zmena žalobcu sa v jednotlivých mesiacoch zažalovaného obdobia skladala z riadneho pracovného času a z pracovnej pohotovosti, pričom v mesiaci 07/2020 mu bolo z reálne odpracovaných hodín 231,50, do fondu pracovného času započítaných 175,50 hodín, v mesiaci 08/2020 z 260,67 hodín bolo započítaných 199 hodín, 09/2020 odpracoval 240 hodín, započítaných 170 hodín, 10/2020 219 hodín, z toho započítaných 170, 11/2020 odpracovaných 210 hodín, započítaných 168, 12/2020 odpracovaných 218 hodín, započítaných 176, 1/2021 odpracovaných 250 hodín, započítaných 187, 2/2021 odpracovaných 207, započítaných 153 hodín, 03/2021 odpracovaných 240 z toho započítaných 170 hodín, 04/2021 odpracovaných 229,97 z toho započítaných 170 hodín, 05/2021 odpracovaných 189,60 z toho započítaných 154,60 hodín, 06/2021 odpracovaných 211,90 z toho započítaných 166,40 hodín, 07/2021 odpracovaných 213,45 z toho započítaných 153 hodín, 08/2021 odpracovaných 228,50 z toho započítaných 186,50 hodín, 09/2021 odpracovaných 201,50 z toho započítaných 176,50 hodín, 10/2021 odpracovaných 221,75 z toho započítaných 166,40 hodín, 11/2021 odpracovaných 239,15 z toho započítaných 170 hodín, 12/2021 odpracovaných 201,68 z toho započítaných 153 hodín, 1/2022 odpracovaných 247 z toho započítaných 168 hodín, 02/2022 odpracovaných 224 z toho započítaných 160 hodín, 03/2022 odpracovaných 268,50 z toho započítaných 188,50 hodín, 04/2022 odpracovaných 221 z toho započítaných 165 hodín, 05/2022 odpracovaných 202 z toho započítaných 170 hodín,06/2022 odpracovaných 215,50 z toho započítaných 151,50 hodín, 07/2022 odpracovaných 240 z toho započítaných 176 hodín,08/2022 odpracovaných 246,35 z toho započítaných 168 hodín, 09/2022 odpracovaných 184 z toho započítaných 144 hodín,10/2022 odpracovaných 225,67 z toho započítaných 169,67 hodín,11/2022 odpracovaných 208 z toho započítaných 144 hodín,12/2022 odpracovaných 240 z toho započítaných 160 hodín,1/2023 odpracovaných 232 z toho započítaných 160 hodín, 2/2023 odpracovaných 205 z toho započítaných 149 hodín, 03/2023 odpracovaných 210,73 z toho započítaných 176 hodín,04/2023 odpracovaných 227,43 z toho započítaných 172 hodín,05/2023 odpracovaných 207,18 z toho započítaných 166 hodín,06/2023 odpracovaných 231,94 z toho započítaných 169,50 hodín.

13.Súd žalobu posúdil podľa týchto ustanovení zákonov a Smernice:

14.Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov (oznámenie č. 209/1992 Zb.), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

15.Podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (zák. č. 23/1991 Zb.) každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

16.Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

17.Podľa čl. 36 ods. 1 písm. c), d), e) Ústavy Slovenskej republiky, zamestnanci majú právo na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky. Zákon im zabezpečuje najmä c) ochranu bezpečnosti a zdravia pri práci, d) najvyššiu prípustnú dĺžku pracovného času, e) primeraný odpočinok po práci.

18.Podľa čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu zdravia. Na základe zdravotného poistenia majú občania právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon.

19.Zákon o Hasičskom a záchrannom zbore č. 315/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej ako ,,Zákon o HaZZ“) vo svojich ustanoveniach upravuje o.i. podmienky výkonu štátnej služby, do ktorých spadajú kategórie: týždenný služobný čas, nerovnomerné rozvrhnutie služobného času, prestávky v štátnej službe, nepretržitý odpočinok medzi dvoma služobnými dňami, dĺžka nepretržitého odpočinku v týždni, dni služobného pokoja, štátna služba nadčas, služobná pohotovosť v štátnej službe príslušníkov a dovolenka.

20.Podľa ust. § 85 ods. 1, ods. 2 Zákona o HaZZ (1) Služobný čas príslušníka je časový úsek, v ktorom príslušník vykonáva štátnu službu a je k dispozícii služobnému úradu. (2) Služobný čas príslušníka je 40 hodín týždenne. Skrátenie týždenného služobného času príslušníka možno dohodnúť v kolektívnej zmluve vyššieho stupňa.

21.Podľa ust. § 86 ods. 1 ods. 2 Zákona o HaZZ (1) Služobný čas príslušníkov môže byť rozvrhnutý nerovnomerne. Nerovnomerne rozvrhnutý služobný čas príslušníkov je rozvrhnutý na obdobie šiestich mesiacov. (2) Pri nerovnomernom rozvrhnutí nesmie byť dĺžka služobného času v jednotlivých služobných dňoch vyššia ako 18 hodín. Celková dĺžka vykonávania štátnej služby a na ňu bezprostredne nadväzujúcej určenej služobnej pohotovosti v mieste vykonávania štátnej služby je najviac 24 hodín v služobnom dni.

22.Podľa ust. § 91 ods. 1, ods. 3 Zákona o HaZZ (1) Štátnou službou nadčas je štátna služba vykonávaná nad rámec určeného služobného času. (3) V kalendárnom roku možno príslušníkovi prikázať štátnu službu nadčas v rozsahu najviac 300 hodín.

23.Podľa ust. § 92 ods. 1 Zákona o HaZZ, služobný úrad určuje príslušníkovi služobnú pohotovosť v štátnej službe v mieste vykonávania štátnej služby, ktorá bezprostredne nadväzuje na vykonávanie štátnej služby podľa § 86 ods. 2 v rámci rozvrhnutia služobného času.

24.Podľa § 92 ods. 4 Zákona o HaZZ, pri nariadenej služobnej pohotovosti v mieste vykonávania štátnej služby alebo na inom určenom mieste musí byť vymedzený priestor na odpočinok.

25.Podľa ustanovenia § 97 ods. 1 písm. h) Zákona o HaZZ, ako výkon štátnej služby sa posudzuje čas náhradného voľna za štátnu službu nadčas a náhradného voľna za štátnu službu vo sviatok.

26.Podľa § 103 ods. 1 Zákona o HaZZ, príslušníkovi za podmienok ustanovených týmto zákonom patrí služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky: a) tarifný plat, b) príplatok za riadenie, c) príplatok za zastupovanie, d) osobný príplatok, e) hodnostný príplatok, f) plat za štátnu službu nadčas, g) príplatok za zmennosť, h) príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraviu škodlivom prostredí a na miestach s ohrozením života a zdravia, i) odmena, j) doplatok k služobnému platu podľa § 209e.

27.Podľa § 103 ods. 2 Zákona o HaZZ, služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a) až e) a g).

28.Podľa § 103 ods. 5 Zákona o HaZZ, príslušníkovi v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom okrem služobného príjmu patrí peňažná náhrada za služobnú pohotovosť v štátnej službe a za pohotovosť pri zabezpečovaní opatrení pre obdobie brannej pohotovosti štátu.

29.Podľa § 116 ods. 1 a 2 Zákona o HaZZ, ak príslušník vykonáva štátnu službu nadčas, patrí mu za každú hodinu takejto služby príslušná časť služobného platu priznaného v čase štátnej služby nadčas zvýšená o 30 %, a ak ide o deň nepretržitého odpočinku v týždni, zvýšená o 60 %. (2) príplatok za vykonávanie štátnej služby nadčas podľa odseku 1 nepatrí, ak sa príslušník s nadriadeným dohodli na poskytnutí náhradného voľna. Náhradné voľno je nadriadený povinný poskytnúť najneskôr do 60 dní od skončenia tejto služby.

30.V Prílohe č. 4 bod 6 Zákona o HaZZ sa uvádza, že do jeho znenia bola pridaná Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo dňa 04.11.2002 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času.

31.Podľa bodu 5 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (ďalej v texte ako ,,Smernica“), všetci pracovníci by mali mať primeranú dobu odpočinku. Pojem „odpočinok“ sa musí vyjadriť v jednotkách času, t. j. v dňoch, hodinách, resp. ich častí. Pracovníkom spoločenstva sa musí poskytnúť minimálny denný, týždenný a ročný čas odpočinku a primerané prestávky v práci. V tejto súvislosti je potrebné tiež zaviesť maximálnu hranicu týždenného pracovného času

32.Podľa čl. 1 ods. 1 Smernice táto smernica ustanovuje minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia pre organizáciu pracovného času.

33.Podľa čl. 1 ods. 2 písm. a) Smernice táto smernica sa vzťahuje na minimálne doby denného odpočinku, týždenného odpočinku a ročnej dovolenky, prestávky v práci a na maximálny týždenný pracovný čas.

34.Podľa čl. 1 ods. 3 Smernice táto smernica sa vzťahuje na všetky odvetvia činností, verejné a súkromné, v zmysle článku 2 smernice 89/391/EHS bez toho, aby boli dotknuté články 14, 17, 18 a 19tejto smernice.

35.Podľa čl. 2 ods. 1 Smernice na účely tejto smernice platia tieto definície: „pracovný čas“ je akýkoľvek čas, počas ktorého pracovník pracuje podľa pokynov zamestnávateľa a vykonáva svoju činnosť alebo povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou.

36.Podľa čl. 2 ods. 2 Smernice na účely tejto smernice platia tieto definície: „čas odpočinku“ je akýkoľvek čas, ktorý nie je pracovným časom.

37.Podľa čl. 2 ods. 3 Smernice na účely tejto smernice platia tieto definície: „nočný čas“ je akýkoľvek čas, ale nie kratší ako sedem hodín, definovaný vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktorý v každom prípade musí zahŕňať dobu medzi polnocou a 5. hodinou rannou.

38.Podľa čl. 2 ods. 5 Smernice práca na zmeny je akákoľvek metóda organizácie pracovného času na zmeny, pri ktorej pracovníci jeden druhého striedajú na rovnakých pracoviskách podľa určitého rozvrhnutia, vrátane rotujúceho rozvrhnutia, pričom pracovný čas môže byť nepretržitý alebo prerušovaný a pre pracovníkov má dôsledok, že v priebehu určitej doby dní alebo týždňov pracujú v rôznom čase.

39.Podľa čl. 6 písm. a), b) Smernice členské štáty prijmú opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, že v súlade s potrebou chrániť bezpečnosť a zdravie pracovníkov: týždenný pracovný čas bude obmedzený zákonmi, inými právnymi predpismi alebo správnymi opatreniami alebo kolektívnymi zmluvami alebo dohodami medzi sociálnymi partnermi, priemerný pracovný čas pre každé obdobie siedmich dní vrátane nadčasov neprekročí 48 hodín.

40.Podľa čl. 16 Smernice členské štáty môžu ustanoviť: a) pre uplatňovanie článku 5 (týždenný čas odpočinku) referenčné obdobie nepresahujúce 14 dní; b) pre uplatňovanie článku 6 (maximálny týždenný pracovný čas) referenčné obdobie nepresahujúce štyri mesiace. Doby platenej ročnej dovolenky priznané v súlade s článkom 7 a doby pracovnej neschopnosti sa nezahŕňajú alebo sú pri výpočte priemeru neutrálne; c) pre uplatňovanie článku 8 (dĺžka nočnej práce) referenčné obdobie definované po konzultácii so sociálnymi partnermi alebo definované kolektívnymi zmluvami alebo dohodami uzavretými medzi sociálnymi partnermi na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni. Ak minimálny 24-hodinový čas týždenného odpočinku, vyžadovaný podľa článku 5, spadá do tohto referenčného obdobia, nie je zahrnutý do výpočtu priemeru.

41.Podľa čl. 17 ods. 1 Smernice pri zachovaní náležitého zreteľa na všeobecné zásady ochrany bezpečnosti a zdravia pracovníkov sa členské štáty môžu odchýliť od uplatňovania čl. 3 až 6, 8 a 16,keď vzhľadom na osobitnú povahu príslušných činností sa trvanie pracovného času nemeria a / alebo nie je vopred určené alebo si ho môžu určiť samí pracovníci a najmä v prípade: a) vrcholových riadiacich pracovníkov alebo iných osôb s právomocou nezávislého rozhodovania, b) rodinných pracovníkov alebo c) pracovníkov slúžiacich náboženské obrady v kostoloch a náboženských spoločenstvách.

42.Podľa čl. 17 ods. 5 Smernice v súlade s odsekom 2 tohto článku sa môže odchýliť od článku 6 a článku 16 písm. b) v prípade lekárov v odbornej príprave v súlade s ustanovenými v druhom a sedemnástom pododseku tohto odseku.

43.Podľa § 11 písm. c) zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre Policajný zbor a Hasičský a záchranný zbor.

44.Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej ,,OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

45.Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo primerané zadosťučinenie.

46.Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

47.Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

48.Podľa § 853 ods. 1 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

49.Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

50.Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

51.Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.
52.Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca je hasičom vo funkcii technik - špecialista Hasičskej stanice so sídlom v C., oddelenia prevádzkovo-technického Okresného riaditeľstva HaZZ v C.. Rozhodnutím riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v D. zo dňa 22.02.2022 bol žalobca preradený trvale na funkciu technik – špecialista Hasičskej stanice so sídlom v C. oddelenia

prevádzkovo-technického Okresného riaditeľstva HaZZ v C. Krajského riaditeľstva HaZZ v D.. Takisto nebolo sporné, že služobný (pracovný) čas príslušníka HaZZ je rozvrhnutý nerovnomerne a to podľa § 86 zákona o HaZZ a to tým spôsobom, že týždenný pracovný čas sa skladá zo 17 hodín pracovných zmien (výkon služby), po ktorých nasleduje určená 7 hodinová služobná pohotovosť, spojená s nevyhnutnou fyzickou prítomnosťou príslušníka HaZZ na pracovisku. Žalobca do práce chodí každý tretí deň, nastupuje ráno o 7:00 hod., končí o 7:00 hod. nasledujúci pracovný deň s tým, že služobná pohotovosť mu nastupuje od 22:30 hod. do 6:00 hod. nasledujúceho dňa. Od roku 2022 pracuje na pozícii hasič – záchranár špecialista protiplynovej ochrany, on je hlavný špecialista v tomto zameraní a pracujú s ním v jeho zameraní ešte ďalší dvaja príslušníci HaZZ. Od roku 2008 pracuje v nastavenom režime: 24-hodinová služba, po ktorej nasleduje 48-hodinový odpočinok, pričom sa doposiaľ menil len pomer pracovného času a služobnej pohotovosti, ktorý môže byť v pomere 17 hodín pracovného času a 7 hodín služobnej pohotovosti (tento režim má jeho stanica), prípadne v režime 16 hodín pracovného času a 8 hodín služobnej pohotovosti. Pracovná zmena mu začína každý tretí deň vždy o 7:00 hod. ráno a trvá do 7:00 hodiny nasledujúceho dňa, kedy od 22:30 hod. do 6.00 hod. je časom služobnej pohotovosti, od 6:00 hod. do 7.00 hod. odovzdávajú službu nastupujúcej ďalšej zmene. Žalobca pred súdom tvrdil, že riešením z tejto situácie neúmerného pracovného zaťaženia by bolo prijať ešte jednu zmenu na jeho hasičskú stanicu. Tvrdil, že ak nesplní počet pracovných hodín v rámci referenčného obdobia (spravidla 6 mesiacov), musí si chýbajúce hodiny (5-6 hodín v rámci tohto obdobia) aj napriek tomu, že má odslúžených cca 220 hodín v mesiaci, odpracovať, aby naplnil počet hodín referenčného obdobia. Tieto skutkové tvrdenia žalobcu, ním uvádzané na pojednávaní, žalovaný účinne nepoprel. Rovnako neboli účinne popreté ani tvrdenia žalobcu, že negatívne dôsledky neoprávneného zaťaženia v práci sú tie, že nemá čas na rodinu, na priateľov, ani záľuby, ani tvrdenie zástupcu žalobcu, že toto zaťaženie mohlo mať vplyv na schopnosť žalobcu splodiť prirodzenou cestou dieťa. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu majúcu za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (odsek 1), alebo vo forme neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (odsek 2). Na odvrátenie fikcie nespornosti skutkových tvrdení protistrany postačuje ich generálne popretie, kedy strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach, k čomu v danom prípade vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam žalobcu zo strany žalovaného nedošlo.

53.Medzi stranami bolo sporné, či je Okresný súd Prievidza miestne príslušný pre daný spor, či má žalovaný pasívnu vecnú legitimáciu, či je nárok premlčaný, či sú a majú byť splnené podmienky podľa zák.č. 514/2003 Z.z. , či sa predmetná Smernica č. 2003/88/ES vzťahuje na príslušníkov HaZZ zboru, či táto smernica bola riadne transponovaná do právneho poriadku SR, či žalovaný prekročil smernicou určený maximálny týždenný služobný čas, resp. či u žalobcu došlo k porušeniu únioového práva žalovaným v dôsledku nesprávneho prebratia Smernice 2003/88/ES do slovenského právneho poriadku, konkrétne či sa do zákona č. 315/2001 Z.z. o hasičskom a záchrannom zbore premietli ustanovenia čl. 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES o 48 hodinovom týždennom pracovnom čase pre hasičov, či sa do rozsahu pracovného času má zaradiť u príslušníka HaZZ aj stav pracovnej pohotovosti, či ide o mzdový nárok, či je žaloba dostatočne konkrétna, či žalobca uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, aká škoda mu bola spôsobená, či preukázal existenciu závažnej ujmy, či preukázal zásah do súkromného , rodinného života, príp. odraz v nepriaznivom zdravotnom stave v príčinnej súvislosti s výkonom povolania, spornou bola aj výška žiadanej nemajetkovej ujmy.
54.V ďalšom texte odôvodnenia sa súd vysporiada s námietkami žalovaného z jeho procesnej obrany.
55.Námietka nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza: K námietke žalovaného o nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza na prejednanie a rozhodnutie predmetného sporu súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.01.2024, č.k. 7NcC/35/2023 – 169 v tejto veci, ktorým krajský súd vyslovil, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava IV s postúpením veci je dôvodný a na konanie vo veci je miestne príslušný Okresný súd Prievidza s odôvodnením, že uplatnený nárok žalobcu spočíva v škode resp. nemajetkovej ujme, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia jeho únioového práva na 48-hodinový týždenný pracovný čas v dôsledku nesprávneho prebratia smernice EÚ č. 2003/88/ES Slovenskou republikou – Ministerstvom vnútra SR, jeho zamestnávateľom. Za skutočnosť, zakladajúcu žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody (ujmy) treba považovať vznik škody (ujmy), ako reálny dôsledok namietanej správnosti implementácie smernice Slovenskou republikovou a nie nesprávnu implementáciu a aplikáciu tejto smernice, pretože samotným neimplementovaním smernice

do slovenského právneho poriadku ešte ujma nevznikla, až v dôsledku vzniku škody možno uvažovať o existencii nároku na náhradu škody. Miestom vzniku škody (ujmy) sa nerozumie miesto, na ktorom bola porušená určitá právna povinnosť, ale miesto, kde nastal škodový následok jej porušenia. Preto ak žalobca tvrdí, že mu vznikla škoda v dôsledku nesprávnej implementácie smernice v otázke jeho týždenného pracovného času, je zrejmé, že táto mohla vzniknúť a škodlivý následok mohol nastať jedine počas výkonu jeho stálej štátnej služby, teda v mieste jej výkonu, ktoré sa nachádza v obvode Okresného súdu Prievidza, ktorý je tak miestne príslušný na konanie.

56.Námietka nedostatku pasívnej vecnej legitimácie: Žalovaným je štát – Slovenská republika, za ktorú v zmysle § 135 ods.1 CSP koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „MV SR“), a to s poukazom na § 11 písm. c) zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii a činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. Za žalovaný štát v tomto spore koná MV SR ako orgán, do pôsobnosti ktorého spadá aj Hasičský a záchranný zbor, pričom MV SR bolo tiež aj garantom právnej úpravy vykonanej zákonom č. 315/2001 Z. z. o Hasičskom a záchrannom zbore. Tiež s odkazom na judikatúru Súdneho dvora absolútna objektívna zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú porušením únioného práva je daná bez ohľadu na to, ktorý verejný orgán sa porušenia únioného práva dopustil, resp. ktorý z orgánov by mal povinnosť škodu podľa vnútroštátnych noriem nahradiť. Žalovaný má pasívnu vecnú legitimáciu v tomto spore.

57.Námietka premlčania: Žalovaný tvrdí, že žalobca sa domáha nároku za časové obdobie od 07/2020 do 06/2023, pričom k podaniu žaloby došlo až v 08/2023, teda viac ako 3 roky od momentu, kedy údajne malo dôjsť k zásahu do žalobcových práv, preto je podľa §101 Občianskeho zákonníka nárok v časti premlčaný. K tomu súd udáva, že je pravdou, že žalobca si v danom konaní uplatňuje právo formou nemajetkovej ujmy, pričom nemajetková ujma vyjadrená v peniazoch podlieha všeobecnému princípu premlčania. Žaloba bola na súd podaná 8.8.2023 a teda je premlčaný nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku zásahov do jeho osobnostných práv, ku ktorým došlo pred 8.8.2020, čo sa odrazilo aj v tom, že súd v konaní skúmal dôvodnosť žalovaného nároku v rozhodnom období, ktoré bolo po 8.8.2020. Súd však zdôrazňuje, že v danom prípade žalobca vyvodzuje neoprávnený zásah, ktorý mal byť zo strany žalovaného uskutočňovaný v celom skúmanom období od 07/2020 až do 06/2023, pritom z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že k takémuto zásahu do ochrany osobnosti žalobcu nedošlo resp. nedochádzalo len v období 3 roky spätne pred podaním žaloby, v danom prípade ide o sledované obdobie v celkovom rozsahu 37 mesiacov, kde v prípade podania žaloby v mesiaci 08/2023, ide o obdobie jedného mesiaca, kde náhrada je premlčaná, resp. jej pomerná časť a z tohto hľadiska sa stáva skutočnosťou právne bezvýznamnou vzhľadom na minimálny podiel tohto obdobia na celkové posudzované obdobie.

58.Námietka, že nie sú splnené podmienky § 15 a § 16 zák. č. 514/2003 Z.z.: Tu nemožno prisvedčiť argumentácii žalovaného v rámci procesnej obrany poukazom na nesplnenie zákonných podmienok podľa § 15 a 16 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, kedy súd právnou kvalifikáciou nároku žalobcu nie je na viazaný a je povinnosťou súdu kvalifikovane nárok posúdiť a subsumovať ho pod konkrétnu právnu normu. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalovaného nároku, má súd za to, že touto žalobou uplatnený nárok je pri absencii vnútroštátnej právnej úpravy nároku na náhradu škody z porušenia práva Európskej únie potrebné posudzovať analogicky podľa ustanovení právneho poriadku Slovenskej republiky, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom najbližšie. Týmito ustanoveniami sú ustanovenia § 11 - § 13 Občianskeho zákonníka, upravujúce nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada sa poskytuje aj v peniazoch. Samotný právny základ žalovaného nároku však stále spočíva resp. má svoj titul v nároku na náhradu škody z porušenia práva Európskej únie, pričom ustanovenia § 11 - 13 OZ sa tu používajú „len“ analogicky z dôvodu absencie právnej úpravy nároku na náhradu škody vzniknutej jednotlivcovi porušením únioného práva zo strany štátu.

59.Námietka že Smernica sa na príslušníka HaZZ nevzťahuje: Smernica v kapitole 5 čl. 17 upravuje odchýlky a výnimky, ktoré môžu členské štáty uplatniť vzhľadom na osobitnú povahu príslušných činnosti, avšak pri zachovaní náležitého zreteľa na všeobecné zásady ochrany bezpečnosti a zdravia pracovníkov. Podľa kapitoly 5 čl. 17 sa členské štáty môžu odchýliť od uplatňovania článkov 3 až 6, 8 a 16, keď vzhľadom na osobitnú povahu príslušných činností sa trvanie pracovného času nemeria, alebo nie je vopred určené, alebo si ho vopred môžu určiť sami pracovníci. Podľa ods. 5 článku 17 Smernice sa možno odchýliť od článku 6 v prípade lekárov v odbornej príprave v súlade s uvedenými ustanoveniami Smernice. Súd má za to, že štátna služba žalobcu nevykazuje žiadne osobitosti, ktoré by v rámci plnenia úloh zboru podľa zákona o HaZZ mali zakladať výnimku z pôsobnosti Smernice podľa článku 17. Nie je zanedbateľná ani tá skutočnosť, že v zozname preberaných právne záväzných aktov Európskej únie k zákonu č. 315/2001 Z. z. o HaZZ je uvedená aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/

ES zo dňa 04. 11.2002. Súd ďalej poukazuje na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-397/01 Pfeiffer (bod 53, 55), v ktorom SD EÚ ustálil že Smernica 2003/88/ES sa vzťahuje aj na hasičov, ak ide o výkon služby v obvyklých podmienkach. Na základe uvedeného je potrebné prijať záver, že v danom prípade služobná činnosť žalobcu patrí do pôsobnosti Smernice 2003/88/ES.

60.Námietka, že Smernica bola riadne transponovaná do právneho poriadku SR: Z vyššie cit. ustanovení Zákona o HaZZ nevyplýva, že by služobná pohotovosť hasičov v mieste výkonu služby bola považovaná za súčasť služobného času. Čas služobnej pohotovosti, pokiaľ nedochádza k služobným výjazdom, sa do služobného času nezapočítava, čo je v rozpore s právom Európskej únie. Služobnú pohotovosť zákon explicitne nezaraďuje do výkonu štátnej služby. Z § 86 zákona o HaZZ pri nerovnomernom rozvrhnutí služobného času vyplýva, že zákon rozlišuje medzi dĺžkou vykonávania štátnej služby a na ňu nadväzujúcou služobnou pohotovosťou v mieste vykonávania štátnej služby. Rozlíšenie je zreteľné aj z ohodnotenia výkonu štátnej služby a výkonu služobnej pohotovosti v § 103 zákona, keď za výkon služobnej pohotovosti patrí mimo služobného príjmu osobitný mzdový nárok vo forme peňažnej náhrady za služobnú pohotovosť v štátnej službe, ktorá sa určuje ako percento z časti služobného príjmu. Podľa Smernice 2003/88/ES je však pracovný čas aj čas pracovnej pohotovosti a pohotovostnej služby, počas ktorej je pracovník fyzicky prítomný na pracovisku. Zákon o HaZZ tak umožňuje zamestnávateľovi nezapočítať neaktívnu časť služobnej pohotovosti do služobného času a rozvrhnúť žalobcovi služobný pracovný čas tak, že tento presiahne maximálnu hranicu stanovenú v článku 6 písm. b) Smernice. Z čoho jednoznačne vyplýva záver, že smernica nebola do právneho poriadku SR riadne transponovaná.

61.Námietka, že žalovaný neprekročil smernicou určený maximálny týždenný služobný čas, podľa ustanovenia čl. 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES o 48-hodinovom týždennom pracovnom čase pre hasičov: Žalovaný tvrdí, že pre zhodnotenie oprávnenosti nároku žalobcu v zmysle čl. 6 písm. b) Smernice je potrebné vypočítať priemerný pracovný čas žalobcu v sledovaných referenčných obdobiach. Odchýlne možno referenčné obdobie v určitých prípadoch predĺžiť v súlade s čl. 19 Smernice a s poukazom na § 86 ods. 1 zák.č. 315/2001 Z.z. služobný čas príslušníkov môže byť rozvrhnutý nerovnomerne. Nerovnomerne rozvrhnutý služobný čas príslušníkov je rozvrhnutý na obdobie šiestich mesiacov. Pričom v sledovanom referenčnom období:
- 07/2020-12/2020 žalobca odpracoval 1189 hodín, čo v priemere predstavuje 45,23 hodín týždenného služobného času
- 01-06/2021 odpracoval 1217,5 hodín, čo v priemere predstavuje 47,09 hodín týždenného služobného času
- 07-12/2021 odpracoval 1221,5 hodín, čo v priemere predstavuje 46,47 hodín týždenného služobného času
- 01-06/2022 odpracoval 1219,5 hodín, čo v priemere predstavuje 47,16 hodín týždenného služobného času
- 07-12/2022 odpracoval 1124,9 hodín, čo v priemere predstavuje 42,80 hodín týždenného služobného času
- 01-06/2023 odpracoval 1177,5 hodín, čo v priemere predstavuje 45,54 hodín týždenného služobného času
Žalobca tak podľa žalovaného neprekročil smernicou určený maximálny týždenného služobného času ani v jednom sledovanom období. Z výplatných pások vyplýva, že mu bol riadne a včas poukázaný služobný príjem za výkon štátnej služby.

62.Z predložených výpisov z dochádzkového systému vyplýva, že 24-hodinová pracovná zmena žalobcu sa v jednotlivých mesiacoch zažalovaného obdobia skladala z riadneho pracovného času a z pracovnej pohotovosti, pričom v mesiaci 07/2020 mu bolo z reálne odpracovaných (odslúžených) hodín 231,50 do fondu pracovného času započítaných 175,50 hodín, v mesiaci 08/2020 z 260,67 hodín bolo započítaných 199 hodín, 09/2020 odpracoval 240 hodín, započítaných 170 hodín, 10/2020 219 hodín, z toho započítaných 170, 11/2020 odpracovaných 210 hodín, započítaných 168, 12/2020 odpracovaných 218 hodín, započítaných 176, 1/2021 odpracovaných 250 hodín, započítaných 187, 2/2021 odpracovaných 207, započítaných 153, 03/2021 odpracovaných 240 z toho započítaných 170, 04/2021 odpracovaných 229,97 z toho započítaných 170, 05/2021 odpracovaných 189,60 z toho započítaných 154,60, 06/2021 odpracovaných 211,90 z toho započítaných 166,40, 07/2021 odpracovaných 213,45 z toho započítaných 153, 08/2021 odpracovaných 228,50 z toho započítaných 186,50, 09/2021 odpracovaných 201,50 z toho započítaných 176,50, 10/2021 odpracovaných 221,75 z toho započítaných 166,40, 11/2021 odpracovaných 239,15 z toho započítaných 170,12/2021

odpracovaných 201,68 z toho započítaných 153,1/2022 odpracovaných 247 z toho započítaných 168,02/2022 odpracovaných 224 z toho započítaných 160,03/2022 odpracovaných 268,50 z toho započítaných 188,50,04/2022 odpracovaných 221 z toho započítaných 165,05/2022 odpracovaných 202 z toho započítaných 170,06/2022 odpracovaných 215,50 z toho započítaných 151,50,07/2022 odpracovaných 240 z toho započítaných 176,08/2022 odpracovaných 246,35 z toho započítaných 168, 09/2022 odpracovaných 184 z toho započítaných 144,10/2022 odpracovaných 225,67 z toho započítaných 169,67,11/2022 odpracovaných 208 z toho započítaných 144,12/2022 odpracovaných 240 z toho započítaných 160,1/2023 odpracovaných 232 z toho započítaných 160,2/2023 odpracovaných 205 z toho započítaných 149, 03/2023 odpracovaných 210,73 z toho započítaných 176,04/2023 odpracovaných 227,43 z toho započítaných 172,05/2023 odpracovaných 207,18 z toho započítaných 166,06/2023 odpracovaných 231,94 z toho započítaných 169,50, čo je evidentné prekročenie maximálneho limitu únivým právom stanového 48-hodinového týždenného pracovného času v nadpolovičnej väčšine mesiacov, čo vyplýva aj z dôkazu predloženého žalovaným na č.l. 162 (výpočet). Aj z výsluchu žalobcu vyplynulo, že zamestnávateľ žalobcovi nezapočítal do fondu pracovného času všetky reálne odpracované hodiny pracovného času vrátane pracovnej pohotovosti strávenej žalobcom na pracovisku.

63.V období od 07/2020 do 12/2020 fond pracovného času a služobná pohotovosť predstavovali 184 dní pri plánovanej 24-hodinovej službe na každý tretí deň by v tomto období mal žalobca odpracovať 61,3 zmien (184 : 3), čo predstavuje celkovo 1472 hodín odpracovaných za uvedené obdobie (61,3 zmien x 24 hodín). Priemerný počet týždňov za uvedené obdobie predstavuje 26,28 (184 dní : 7 dní), potom pri počte odpracovaných hodín 1472 a priemernom počte týždňov 26,28, priemerný týždenný pracovných čas hasiča na pracovisku pri existujúcom spôsobe rozvrhu služobných zmien predstavuje v priemere 56,01 hodín (1472 : 26,28), čo presahuje 48-hodinový týždenný pracovný čas o 8,01 hodiny.
V období od 01/2021 do 12/2021 fond pracovného času a služobná pohotovosť predstavovali 365 dní pri plánovanej 24-hodinovej službe na každý tretí deň by v tomto období mal žalobca odpracovať 121,66 zmien (365 : 3), čo predstavuje celkovo 2920 hodín odpracovaných za uvedené obdobie (121,66 zmien x 24 hodín). Priemerný počet týždňov za uvedené obdobie predstavuje 52,14 (365 dní : 7 dní), potom pri počte odpracovaných hodín 2920 a priemernom počte týždňov 52,14, priemerný týždenný pracovných čas hasiča na pracovisku pri existujúcom spôsobe rozvrhu služobných zmien predstavuje v priemere 56 hodín (2920 : 52,14), čo presahuje 48-hodinový týždenný pracovný čas o 8 hodín.
V období od 01/2023 do 06/2023 fond pracovného času a služobná pohotovosť predstavovali 154 dní pri plánovanej 24-hodinovej službe na každý tretí deň by v tomto období mal žalobca odpracovať 51,33 zmien (154 : 3), čo predstavuje celkovo 1232 hodín odpracovaných za uvedené obdobie (51,33 zmien x 24 hodín). Priemerný počet týždňov za uvedené obdobie predstavuje 22 (154 dní : 7 dní), potom pri počte odpracovaných hodín 1232 a priemernom počte týždňov 22, priemerný týždenný pracovných čas hasiča na pracovisku pri existujúcom spôsobe rozvrhu služobných zmien predstavuje v priemere 56 hodín (1232 : 22), čo presahuje 48-hodinový týždenný pracovný čas o 8 hodín.

64.Námietka žalovaného, že z judikatúry Súdneho dvora EU vyplýva, že na uplatnenie si nároku na náhradu škody musia byť kumulatívne splnené podmienky: 1.cieľom porušenej právnej normy je priznať jednotlivcom práva, 2.porušenie práva je dostatočné závažné, 3. medzi týmto porušením a škodou spôsobenou jednotlivcom existuje priama príčinná súvislosť, pričom žalobca neuvádza konkrétne skutočnosti k splneniu týchto podmienok: Podľa judikatúry Súdneho dvora (vec Francovich, spoločné veci C-6/90 a C-9/90) má jednotlivec nárok na náhradu škody od členského štátu, ktorý nedodržiava právne predpisy Únie. Pokiaľ ide o netransponovanú smernicu alebo nedostatočne transponovanú smernicu, takéto odvolanie(na ustanovenie smernice) je možné, ak: (I.) cieľom smernice je priznať práva jednotlivcom, (II.)obsah práv je možné určiť na základe ustanovení smernice a (III.) existuje kauzálne prepojenie medzi nesplnením povinnosti transponovať smernicu a škodou spôsobenou poškodenej strane. Pri dokazovaní zodpovednosti členského štátu pochybenie z jeho strany nemusí byť preukázateľné. Je ďalej potrebné uviesť, že Súdny dvor EÚ judikoval, že článok 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES má priamy účinok. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že v predmetnej veci nepochybne existuje kauzálne prepojenie medzi nesplnením povinnosti riadne transponovať smernicu a škodou spôsobenou žalobcovi. Je zrejmé, že existuje priama príčinná súvislosť medzi porušením práva Únie (čl. 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES) a vzniknutou škodou, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku straty času odpočinku, na ktorý mal nárok, ak by bol maximálny týždenný pracovný čas upravený čl. 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES, dodržaný.

65.Námietka, že v prípade príslušníka HaZZ do rozsahu jeho pracovného času nemožno zaradiť aj stav pracovnej pohotovosti: Súdny dvor EÚ (ESD) vo svojom rozsudku C-429/09 z 25. 11. 2010/Fuß uviedol, že pracovný čas, zodpovedajúci pracovnej pohotovosti a pracovnej služby, počas ktorých je dotknutý pracovník fyzicky prítomný na pracovisku je súčasťou pojmu „pracovný čas“ v zmysle smernice 2002/88/ES (bod 55 rozsudku ESD C-429/09 z 25. 11. 2010). Vo veci C-427/05 J.Vorel týkajúcej sa pracovnej pohotovosti lekárov na pracovisku Súdny dvor taktiež uviedol, že pracovná pohotovosť, ktorú pracovník vykonáva v režime fyzickej prítomnosti v zariadení zamestnávateľa sa musí považovať ako celok za „pracovný čas“ v zmysle Smernice 93/104/ES nezávisle od toho, akú prácu dotknutá osoba skutočne vykonávala v priebehu pracovnej pohotovosti. Vo veci, týkajúcej sa pracovného posúdenia režimu pohotovosti lekárskych záchranárov ESD C-397/01 Pheiffer uviedol, že časy pracovnej pohotovosti na pracovisku treba v celom rozsahu zahrnúť do výpočtu maximálneho denného alebo týždenného pracovného času. Podľa ESD je rozhodujúcim faktorom pre posúdenie, či sú naplnené charakteristické znaky pojmu pracovný čas v pohotovostnej službe, ktorú pracovník vykonáva na svojom pracovisku skutočnosť, že je povinný byť fyzicky prítomný na mieste určenom zamestnávateľom a byť k dispozícii, aby v prípade potreby mohol okamžite poskytnúť primerané služby. Súdny dvor tiež rozhodol, že článok 6 písm. b) Smernice2003/88 má priamy účinok, keďže priznáva jednotlivcom práva, ktoré môžu priamo uplatniť v konaní pred vnútroštátnymi súdmi. Na základe uvedeného má súd za to, že odpracované hodiny pracovnej pohotovosti zo strany žalobcu ako hasiča, ktorý je počas tejto pracovnej pohotovosti prítomný na pracovisku a k plnej dispozícii svojho zamestnávateľa, aby v prípade potreby vedel okamžite poskytnúť primerané služby treba zahrnúť do pojmu pracovný čas, čiže odpracované hodiny pracovného času žalobcu vrátane odpracovaných hodín pracovnej pohotovosti žalobcu ako hasiča nemôžu spolu prekročiť Smernicou 2003/88/ES stanovený limit maximálneho 48-hodinového týždenného pracovného času. Na základe uvedeného potom nezapočítavaním služobnej pohotovosti do fondu pracovného času dochádza zjavne k rozporu vnútroštátnej právnej úpravy Zákona o HaZZ s článkom 2 ods. 1 Smernice, nakoľko služobná pohotovosť nie je považovaná za pracovný čas a odpracované hodiny služobnej pohotovosti nie sú hasičom započítavané do pracovného času.
66.Námietka, že ide o mzdový nárok: Výpočet uvádzaný žalobcom je potrebné posudzovať z pohľadu, či suma, ku ktorej žalobca na základe tohto výpočtu dospel, je primeranou peňažnou satisfakciou za neoprávnený zásah do osobnosti jednotlivca. Skutočnosť, že žalobca založil odôvodnenie ním žiadanej výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy na danom spôsobe výpočtu, ktorý si sám stanovil, neznamená, že si uplatnil mzdový nárok, hoci svoj výpočet odvodzoval z konkrétnych ustanovení zákona č. 315/2001 Z. z.. Vykonaným dokazovaním nebolo pochýb o tom, že žaloba o zaplatenie sumy 6855,16 Eur s príslušenstvom je podaná titulom náhrady škody za porušenie práva EÚ Slovenskou republikou z dôvodu nesprávneho prebratia Smernice do slovenského právneho poriadku, žalobca pritom priamo v žalobe tvrdil, že do Zákona o HaZZ sa v dôsledku nesprávneho prebratia smernice nepremietlo ustanovenie jej čl. 6 písm. b) o 48-hodinovej týždennej pracovnej dobe, čím došlo k porušeniu únijného práva žalobcu. Žalobca si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú v dôsledku toho utrpel. Nedomáha sa mzdového nároku. Súd záverom k tejto námietke dodáva, že nie je viazaný právnou kvalifikáciou, uvádzanou žalobcom v odôvodnení písomnej žaloby, práve naopak, právne posúdenie je vecou súdu a je na ňom, aby uplatnený nárok subsumoval pod konkrétnu právnu normu.
67.Námietka, že žaloba je nekonkrétna a zmätočná, žalobca podľa žalovaného neuviedol, v čom údajný neoprávnený zásah spočíva: Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Je nepochybné, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby, pričom ide o také údaje, ktoré sú nevyhnuté na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Predovšetkým je dôležité, aby údaje poskytovali jednoznačne individualizáciu nároku uplatneného žalobou, teda je nutné vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že opísaním rozhodujúcich skutočností žalobca dostatočne vymedzili predmet tohto konania a následne postupoval podľa CSP, kedy vypočutím žalobcu na návrh jeho zástupcu zistil, v čom neoprávnený zásah spočíval.
68.Námietka, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, aká škoda mu bola spôsobená ani nepreukázal existenciu závažnej ujmy, nepreukázal zásah do súkromného, rodinného života, príp. odraz v nepriaznivom zdravotnom stave v príčinnej súvislosti s výkonom povolania, nárok nepreukázal: Zo žaloby a z následného ústneho prednesu zástupcu žalobcu na pojednávaní ako aj z výsluchu žalobcu je zrejmé, že žalobca uplatnil nárok na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) z dôvodu, že u žalobcu došlo v príčinnej súvislosti s porušením práva únie zo strany žalovaného k vzniku nemajetkovej ujmy v dôsledku zásahu do jeho práva z dôvodu, že účelom stanovenia maximálneho týždenného pracovného času bolo podľa odôvodnenia smernice zabezpečenie potreby odpočinku, aby pracovník (žalobca) v dôsledku

vyčerpania, alebo iného nepravidelného rozvrhnutia práce nespôsobil úraz sebe ani spolupracovníkom, alebo iným osobám a aby si krátkodobo alebo dlhodobo nepoškodil zdravie a súčasne zásahu do práva žalobcu na súkromie a rodinný život (článok 19 ods. 2 Ústavy SR), pretože reálne musel odpracovať viac, ako bol povinný v zmysle smernice a musel tráviť čas v práci, prichádzal o čas, ktorý mohol venovať rodine, najmä jeho 4-ročnej dcére a manželke, záľubám (najmä športu a turistike), resp. iných aktivitám, ktoré nesúvisia s jeho pracovným zaradením. Súd má za to, že žalobca preukázal závažný zásah do jeho súkromného aj rodinného života v súvislosti s výkonom svojho povolania, keď nemohol tráviť čas s dcérou, s manželkou (s ktorou nemohol byť ani v čase, kedy opakovane o dieťa prišla, čo si on dodnes vyčíta), zasahuje mu to do súkromia aj tým, že sa musí kontrolovať prakticky neustále a teda aj počas nariadeného odpočinku a voľne, aby napr. nepožil alkoholické nápoje, čím musí byť prakticky neustále pripravený dostaviť sa na zavolanie v prípade potreby na pracovisko.
69.Námietka k výške škody ako neprimeranej a nedôvodnej: Rozhodovacia činnosť súdov (prvej aj druhej inštancie) je v jednotlivých prípadoch, čo do vyčíslenia nemajetkovej ujmy rozličná. Sú rozhodnutia, ktoré sa stotožňujú s výškou nemajetkovej ujmy odvodenej od počtu hodín pracovnej pohotovosti, ktorá nie je započítaná do pracovného času, ako aj rozhodnutia, ktoré vychádzajú zo skutočnosti, koľko hodín pracovnej pohotovosti, ktorá bezprostredne nadväzovala na pracovný čas hasiča, bola v rozhodnom období nad rozsah 48 hodín. Niektoré súdy výšku nemajetkovej ujmy priznávajú len na základe voľnej úvahy, neberúc do úvahy ani počet opracovaných hodín pracovnej pohotovosti, ktorý sa nezapočítava do pracovného času hasiča, resp. ktorý presahuje hranicu 48 hodín pracovného času v týždni.
70.Súd poukazuje na rozhodnutia súdov v obdobných veciach a to napr. rozhodnutie:
-Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/73/2023 z 4.4.2024 uplatnený nárok vo výške 2602,54 Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;
-Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/82/2023 z 11.4.2024 uplatnený nárok vo výške 7812,20 Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;
-Okresného súdu Lučenec sp. zn. 30C/8/2023 z 13.03.2024, uplatnený nárok vo výške 7253,94 Eur, súdom priznaný nárok 7253,94 Eur (rozhodnutie bolo potvrdené súdom II. inštancie);
-Okresného súdu Zvolen sp. zn. 19C/1/2023 z 6.9.2023, uplatnený nárok vo výške 5493,55 Eur, súdom priznaný nárok 5493,55 Eur (rozhodnutie bolo potvrdené súdom II. inštancie);
-Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/15/2021 z 4.4.2022, uplatnený nárok vo výške 3879,45 Eur, súdom priznaný nárok 3879,45 Eur;
-Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/22/2022 z 26.10.2022 uplatnený nárok vo výške 5000,- Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;
-Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 13C/17/2023 z 4.7.2023 uplatnený nárok vo výške 4000,- Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;
-Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5C/12/2021 z 16.6.2021 uplatnený nárok vo výške 5000,- Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;
-Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/38/2022 z 27.4.2023 uplatnený nárok vo výške 6404,56 Eur, súdom priznaný nárok 6404,56 Eur;
-Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6C/60/2022 z 6.6.2023 uplatnený nárok vo výške 5000,- Eur, súdom priznaný nárok 2500,- Eur;
-Okresného súdu Rožňava sp. zn. 11C/37/2023 z 26.1.2024 uplatnený nárok vo výške 10 000,- Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;
-Okresného súdu Rožňava sp. zn. 11C/38/2023 z 26.1.2024 uplatnený nárok vo výške 10 000,- Eur, súdom priznaný nárok 2000,- Eur;

71.Žalobca tvrdí, že za žalované obdobie t.j. od 07/2020 do 06/2023 podľa priloženej tabuľky odpracoval 2030,90 hodín nadčasov, pričom z toho existuje aktívna časť pracovnej pohotovosti a pracovná pohotovosť. Za primeranú náhradu žalobca považuje rozdiel medzi peňažnou náhradou (podľa § 122 ods. 1 zák. o Ha ZZ t.j. 15% alebo 30% počas pracovnej pohotovosti, v prípade jej odpracovania 50% z hodinovej odmeny za príslušný kal. mesiac) a peňažnou náhradou podľa § 122 ods. 2 písm. a) zák. o HaZZ. Nemajetkovú ujmu žalobca určuje súčinom odpracovaných hodín pracovnej pohotovosti podľa § 92 ods. 1 Zák. o HaZZ za príslušný kal. mesiac a sumy zodpovedajúcej 15% peňažnej náhrady z prináležiacej hodinovej odmeny za príslušný kal. mesiac. Ide o rozdiel medzi 35% - nou náhradou a 50% - nou náhradou odmeny, čo v prípade neaktívnej časti služobnej pohotovosti predstavuje za žalované obdobie sumu 6731,91 Eur. V prípade odpracovanej služobnej pohotovosti žalobca určuje nemajetkovú ujmu v čase pracovného pokoja ako súčin odpracovaných hodín v čase pracovného pokoja a sumy 30% peňažnej náhrady z prináležiacej hodinovej sadzby za príslušný kal. mesiac, ide

o rozdiel medzi 20%-nou náhradou a 50%-nou náhradou odmeny, čo v prípade aktívnej časti služobnej pohotovosti je suma 122,25 Eur za žalované obdobie. Z výpočtu vyplýva, že žalobca si uplatňuje nárok vo výške 6855,16 Eur, pričom takáto výška odškodnenia podľa neho spĺňa odškodňovaciu úlohu a je v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, ktorú žalobca uvádza. Výpočet uvádzaný žalobcom je potrebné posudzovať z pohľadu, či suma, ku ktorej žalobca na základe tohto výpočtu dospel, je primeranou peňažnou satisfakciou za neoprávnený zásah do osobnosti jednotlivca.

72.Žalovaný poukázal na to, že určenie prípadnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy je na zvážení súdu, avšak žalovaný má za to, že suma 6855,16 Eur, ktorú žiada žalobca, je absurdná a zjavne neprimeraná. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal, že žalobcom predložená tabuľka výpočtu je zavádzajúca, obsahuje nepravdivé a neúplné údaje, ktoré sa nezhodujú so skutočnosťou, nakoľko žalobcom predložená tabuľka započítava do svojho prepočtu fond pracovného času do odpracovaných hodín a teda do pracovného času, čo znamená, že v zmysle smernice sem započítava žalobca aj čas odpočinku podľa čl. 2 ods. 2 Smernice , dni oddychu pritom nemožno započítavať do odpracovaných hodín. Žalobcom k žalobe priložené výpisy z dochádzkového systému (tabuľka) nemožno považovať za dôkaz, ktorý by preukazoval výšku ujmy žalobcu. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný neuviedol súdu vlastné tvrdenia o tom, aký dôkaz by bol podľa neho teda spôsobilý preukazovať výšku ujmy žalobcu, preto súd popretie tvrdení žalobcu, vyplývajúcich z predloženého dôkazu - výpisov z dochádzkového systému považoval s poukazom na ust. § 151 ods. 2 CSP za právne neúčinné.

73.Ak žalovaný tvrdí, že žalovanú výšku nároku považuje za „zjavne neprimeranú, a to aj s porovnaním výšky náhrad, ktorá je priznávaná obetiam trestných činov, ktorých ujma je v porovnaní s údajnou ujmou žalobcu podstatne vyššia, k tejto námietke žalovaného sa už opakovane vyjadroval a odmietol ju ako nedôvodnú aj Krajský súd v Banskej Bystrici, keď uviedol: „Vzhľadom na špecifickosť zásahu do osobnosti žalobcu v dôsledku porušenia práva Únie a trvanie zásahu nie je dobre možné porovnanie s inými obdobnými prípadmi zásahov ako to namietal žalovaný v podanom odvolaní (v prípade zásahov do osobnosti neoprávnenou kritikou, resp. usmrtením člena rodiny ide o rozdielne skutkové okolnosti)“.

74.Súd pri úvahách o tom, či je v danom prípade namieste priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch prihliada aj na iné kritéria, ako sú kritéria uvedené v § 13 ods. 2 OZ. Priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch zákon ponecháva na voľnej úvahe súdu, ktorý však musí hodnotiť tak jednotlivé okolnosti, ako aj celkovú povahu konkrétneho prípadu. Určiť konkrétne pravidlá hodnotenia je takmer nemožné vzhľadom na rozdielnosť každého konkrétneho prípadu a vzhľadom na povahu osobnostného práva, ochrany ktorého sa fyzická osoba domáha (z Uznesenia NS SR z 30. 4. 2008, sp.zn. 5 Cdo 126/2007).

75.Cieľom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je len určitá satisfakcia za spôsobený zásah do súkromného a rodinného života fyzickej osoby a nemôže na strane žiadateľa slúžiť na neprípustné obohacovanie a na druhej strane nemôže mať likvidačný charakter voči tomu, kto je na zaplatenie nemajetkovej ujmy zaviazaný (Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 25.9 2013, sp.zn. 25 Co 18/2013).

76.Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako, a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady. Ústavný súd skonštatoval, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy závisí vo veľkej miere na úvahe rozhodujúceho súdu, na druhej strane však táto úvaha neznamená priestor na svojvôľu, či arbitrárnosť. Príslušný súd musí uskutočniť dokazovanie a následne na základe z neho vyplývajúcich skutkových zistení posúdiť, či táto ujma vznikla a ako bola závažná. Jej vznik pritom musí tvrdiť a doložiť žalobca, ktorý nesie dôkazné bremeno. Príslušné závery súdu musia byť riadne odôvodnené a musia spočívať na logických a legitímnych faktoch (nález Ústavného súdu III. ÚS 288/2017 z 05.12.2017).

77. Právo na ochranu osobnosti predstavuje nemajetkové právo, rýdzo osobnej povahy a je úzko späté s osobnosťou človeka a jej prejavmi. Právo na náhradu škody patrí tak fyzickej, ako aj právnickej osobe a nemá povahu absolútnu, ale len povahu relatívnu a majetkovú. Zásadný rozdiel je aj medzi odškodnením nemajetkovej ujmy v peniazoch a náhrady škody ako majetkovej ujmy, ktorý spočíva v tom, že pri určení nemajetkovej ujmy v peniazoch sa vychádza iba z predpokladu, akú ujmu mohol zásah vyvolať a nemožno zistiť presne skutočnú ujmu, ktorú však v prípade náhrady škody treba presne

uviesť a preukázať (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. apríla 2011, sp.zn. 4Cdo 168/2009). Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je zo zákona na voľnej úvahe súdu, ktorá však musí byť odôvodnená a musí mať základ v zistenom skutkovom stave. Nevyhnutné je zohľadniť aj samotný účel náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorý v rámci primeraného zadosťučinenia konania o ochrane osobnosti sleduje predovšetkým funkciu satisfakčnú, pretože rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je možné exaktne kvantifikovať a vyčísliť. Nemajetková ujma, ktorá vznikla porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom slova zmysle ani odškodniť nedá a je možné za ňu poskytnúť len satisfakciu (Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 2. 10. 2013, sp.zn. 9 Co 330/2012).

78.Z predložených výpisov z dochádzkového systému, výplatných pások žalobcu za žalované obdobie a z výsluchu žalobcu vyplýva, že 24-hodinová pracovná zmena žalobcu sa v jednotlivých mesiacoch zažalovaného obdobia skladala z riadneho pracovného času a z pracovnej pohotovosti, pričom v mesiaci 07/2020 mu bolo z reálne odpracovaných hodín 231,50, do fondu pracovného času započítaných 175,50 hodín, nezapočítaných 56 hodín
v mesiaci 08/2020 z 260,67 hodín bolo započítaných 199 hodín, nezapočítaných 61,67 hodín
09/2020 odpracoval 240 hodín, započítaných 170 hodín, nezapočítaných 70 hodín
10/2020 219 hodín, z toho započítaných 170, nezapočítaných 49 hodín
11/2020 odpracovaných 210 hodín, započítaných 168, nezapočítaných 42 hodín
12/2020 odpracovaných 218 hodín, započítaných 176, nezapočítaných 42 hodín
1/2021 odpracovaných 250 hodín, započítaných 187, nezapočítaných 63 hodín
2/2021 odpracovaných 207, započítaných 153, nezapočítaných 54 hodín
03/2021 odpracovaných 240 z toho započítaných 170, nezapočítaných 70 hodín
04/2021 odpracovaných 229,97 z toho započítaných 170, nezapočítaných 59,97 hodín
05/2021 odpracovaných 189,60 z toho započítaných 154,60, nezapočítaných 35 hodín
06/2021 odpracovaných 211,90 z toho započítaných 166,40, nezapočítaných 45,50 hodín
07/2021 odpracovaných 213,45 z toho započítaných 153, nezapočítaných 60,45 hodín
08/2021 odpracovaných 228,50 z toho započítaných 186,50, nezapočítaných 42 hodín
09/2021 odpracovaných 201,50 z toho započítaných 176,50, nezapočítaných 25 hodín
10/2021 odpracovaných 221,75 z toho započítaných 166,40, nezapočítaných 55,35 hodín
11/2021 odpracovaných 239,15 z toho započítaných 170, nezapočítaných 69,15 hodín
12/2021 odpracovaných 201,68 z toho započítaných 153, nezapočítaných 48,68 hodín
1/2022 odpracovaných 247 z toho započítaných 168, nezapočítaných 79 hodín
02/2022 odpracovaných 224 z toho započítaných 160, nezapočítaných 64 hodín
03/2022 odpracovaných 268,50 z toho započítaných 188,50, nezapočítaných 80 hodín
04/2022 odpracovaných 221 z toho započítaných 165, nezapočítaných 56 hodín
05/2022 odpracovaných 202 z toho započítaných 170, nezapočítaných 32 hodín
06/2022 odpracovaných 215,50 z toho započítaných 151,50, nezapočítaných 64 hodín
07/2022 odpracovaných 240 z toho započítaných 176, nezapočítaných 64 hodín
08/2022 odpracovaných 246,35 z toho započítaných 168, nezapočítaných 78,35 hodín
09/2022 odpracovaných 184 z toho započítaných 144, nezapočítaných 40 hodín
10/2022 odpracovaných 225,67 z toho započítaných 169,67, nezapočítaných 56 hodín
11/2022 odpracovaných 208 z toho započítaných 144, nezapočítaných 64 hodín
12/2022 odpracovaných 240 z toho započítaných 160, nezapočítaných 80 hodín
1/2023 odpracovaných 232 z toho započítaných 160, nezapočítaných 72 hodín
2/2023 odpracovaných 205 z toho započítaných 149, nezapočítaných 56 hodín
03/2023 odpracovaných 210,73 z toho započítaných 176, nezapočítaných 34,73 hodín
04/2023 odpracovaných 227,43 z toho započítaných 172, nezapočítaných 55,43 hodín
05/2023 odpracovaných 207,18 z toho započítaných 166, nezapočítaných 41,18 hodín
06/2023 odpracovaných 231,94 z toho započítaných 169,50 nezapočítaných 62,44 hodín.
Spolu žalobca v žalovanom a nepremlčanom období, t.j. od 08/2020 do 06/2023 celkom v rámci služobnej pohotovosti odpracoval 1971,90 hodín, čo v prepočte k priznanej výške náhrady nemajetkovej ujmy 3500,- Eur predstavuje sumu 1,77 Eur náhrady spôsobenej ujmy na takto odslúženú hodinu služobnej pohotovosti. Súdom priznanú výšku nároku, ktorá fakticky predstavuje sumu 1,77 Eur za každú hodinu porušovania základných práv, možno z hľadiska elementárnej spravodlivosti považovať za minimálnu mieru odškodnenia ujmy, ktorá bola žalobcovi spôsobená.

79.K tvrdeniu žalovaného, že žalobca pri vzniku služobného pomeru zakceptoval všetky podmienky, ktoré sa vzťahujú na výkon štátnej služby príslušníka HaZZ v zmysle zák.č. 315/2001Z.z., bol

riadne oboznámený so všetkými internými predpismi a Kolektívnou zmluvou a mal na skutočnosť, že zamestnávateľ mu určoval pohotovosť nad Smernicou povolený limit upozorniť svojho zamestnávateľa a žiadať, aby mu táto nebola určovaná súd uvádza, že nebolo sporným tvrdenie žalobcu, že sa na svojho nadriadeného aj skutočne obrátil, že žiadal o nápravu, avšak neúspešne. Naviac ustálená judikatúra Súdneho dvora EÚ takúto požiadavku ani nepredpokladá. Súdny dvor EÚ v rozsudku vo veci C-429/09, Fuß (hasič) dospel k záveru, že nemožno považovať za primerané žiadať od takého pracovníka, aby na účely uplatnenia nároku na získanie náhrady škody najprv podával žiadosť zamestnávateľovi, ktorá požiadavka by bola v rozpore so zásadou efektivity (body 76 až 87 rozsudku SD EÚ vo veci C- 429/09 Fuß). Z uvedených dôvodov nemožno preto v (ne)konaní žalobcu nachádzať žiadny podiel zodpovednosti na vzniku ujmy spôsobenej mu žalovaným pri implementácii noriem práva Únie. Nachádzanie akejkoľvek možnosti zavinenia na strane zamestnanca, ktorý pred uplatnením nároku na súde nepožiadal zamestnávateľa o "dodržiavanie noriem úniového práva", by bolo len prenášaním zodpovednosti členských štátov za dodržiavanie práva Únie na jednotlivcov a umožňovalo by v prípade nesplnenia tejto podmienky vyňať ich nároky z uplatňovania v konaní pred súdom, čo odporuje zásadám úniového práva (bod 83rozsudku SD EÚ vo veci C- 429/09 Fuß).

80.Na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody je, čo o základu, plne dôvodný. Keďže súd mal za preukázané, že žalobca je v stálej štátnej službe ako hasič v rámci zásahovej služby, spadajúcej do verejného sektora, nepochybne odpracoval v rozhodujúcom a nepremlčanom období 08/2020 až 06/2023, priemerný týždenný pracovný čas, ktorý presahuje priemerný týždenný pracovný čas, stanovený v článku 6 písm. b) Smernice 2003/88/ ES. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky, za splnenia ktorých majú jednotlivci právo na náhradu, t.j., že cieľom porušenej právnej normy Únie je priznať jednotlivcom práva, porušenie je dostatočne závažné a medzi týmto porušení a škodou, spôsobenou poškodením jednotlivcom existuje priama príčinná súvislosť. Článok 6 písm. b) Smernice 2003/88/ES predstavuje právnu normu Únie, ktorá jednotlivcom priznáva práva a teda prvá podmienka, týkajúca sa existencie práva na náhradu škody vo veci samej je splnená. Porušením práva Únie je dostatočne závažné, pokiaľ je v zjavnom rozpore s judikatúrou Súdneho dvora v danej oblasti. Z judikatúry Súdneho dvora jasne vyplýva, že pracovný čas zodpovedajúci pracovnej pohotovosti a pohotovostnej službe počas ktorých jednotlivec fyzicky prítomný na pracovisku je súčasťou pojmu „pracovný čas“ v zmysle Smernice 2003/88. Je zrejmé, že existuje priama príčinná súvislosť medzi porušením práva Únie (čl. 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES) a vzniknutou škodou, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku straty času odpočinku, na ktorý mal nárok, ak by bol maximálny týždenný pracovný čas upravený čl. 6 písm. b/ Smernice 2003/88/ES, dodržaný.

81.Dokazovaním bolo preukázané, že služobný čas hasičov a teda aj žalobcu je rozvrhnutý na 24-hodinové pracovné zmeny, ktoré sú formálne rozdelené na výkon služby a služobnú pohotovosť, kedy služobná pohotovosť nie je započítavaná do fondu pracovného času. Čo sa formálne javí, že jeho služobný (pracovný) čas nepresahuje 48 hodín týždenne. Dôvodom je, že vnútroštátna právna úprava zákona č. 315/2001 Z. z. o Hasičskom a záchrannom zbore do služobného (pracovného) času hasiča nezarátava čas služobnej pohotovosti. Nezapočítavanie služobnej pohotovosti do fondu pracovného času sa potom nevyhnutne premieta do skutočnosti, že formálne síce odpracuje priemerne menej než 48 hodín týždenne, avšak v skutočnosti jeho priemerný týždenný pracovný čas úplne pravidelne presahuje maximálny 48 hodinový týždenný pracovný čas stanovený v článku 6 písm. b) Smernice. Uvedeným dlhodobo zaužívaným mechanizmom potom dochádza k rozporu vnútroštátnej právnej úpravy Zákona o HaZZ s článkom 2 ods. 1 Smernice, nakoľko služobná pohotovosť nie je považovaná za pracovný čas a odpracované hodiny služobnej pohotovosti nie sú hasičom započítavané do pracovného času. Je nepochybné, že ak žalovaný nie je schopný zabezpečiť 48 hodinový priemerný týždenný pracovný čas v rámci stanoveného referenčného obdobia, dostáva sa do rozporu s požiadavkou čl. 6 písm. b) Smernice. Porušenie uvedených ustanovení tak zakladá zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú porušením úniového práva žalobcu. Podľa judikatúry ESD týkajúcej sa priamo škôd vznikajúcich hasičom pre nerešpektovanie 48 hodinovej pracovnej doby podľa Smernice, treba pod škodou rozumieť škodu, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku straty času odpočinku, na ktorý by mal nárok, ak by bol max. týždenný pracovný čas upravený smernicou rešpektovaný. Nerešpektovaním smernice vznikla žalobcovi ujma. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalovaného nároku, žalobou uplatnený nárok je pri absencii explicitnej vnútroštátnej úpravy nároku na náhradu škody z porušenia práva Únie jednotlivcovi potrebné posudzovať analogicky podľa §11-§13 Občianskeho zákonníka, upravujúce nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada sa poskytuje aj v peniazoch;

82.Žalobca svoj nárok na náhradu škody spája s odňatím práva na odpočinok, so zásahom do voľného času tráveného s rodinou, preto súd posudzoval tento nárok ako nemajetkovú ujmu. Peňažné zadosťučinenie súd žalobcovi priznal, pretože mal za to, že v tomto konkrétnom prípade nie je morálne zadosťučinenie postačujúce a bolo preukázané, že neoprávneným zásahom skutočne došlo k zásahu do jeho práv v značnej intenzite. Z textu Smernice č. 2003/88/ES vyplýva, že v záujme zamedzenia výskytu pracovných úrazov a chorôb z povolania bolo jej cieľom zaviesť alebo zlepšiť preventívne opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov a zaistiť vyšší stupeň ich ochrany, ktorý cieľ sa nemal podriaďovať ekonomickým úvahám. Všetci pracovníci by mali mať primeranú dobu odpočinku, pričom pojem odpočinok sa musí vyjadriť v jednotkách času, t. j. dňoch, hodinách, resp. ich častiach, aby sa zabezpečilo, že v dôsledku vyčerpania alebo iného nepravidelného rozvrhnutia práce nespôsobia úraz ani sebe, ani spolupracovníkom alebo iným osobám, a že si ani krátkodobo ani dlhodobo nepoškodia zdravie. Niet pochýb o tom, že počas pracovnej pohotovosti žalobcu na pracovisku tento nemôže voľne disponovať so svojim časom, nemôže pracovisko opustiť, venovať sa sebe, rodine, oddychovať, regenerovať svoje sily, t.j. nemôže využívať tento čas pre seba a tým reálne napĺňať úniovým právom priznané právo na odpočinok, zotavenie a nutnú regeneráciu, teda právo na odpočinok bolo u žalobcu permanentne niekoľko rokov (od roku 2008) porušované, napriek tomu, že plní v spoločnosti veľmi zodpovedné úlohy, ktoré neraz vyžadujú aj nasadenie vlastného života. Žalobca je príslušníkom HaZZ, vykonáva náročnú prácu tak po stránke fyzickej aj psychickej a jeho práca, ako vyškoleného, odborne zdatného špecializovaného príslušníka zboru je pre celú spoločnosť nepochybne prínosom. Dokazovaním bol preukázaný zásah do osobnosti žalobcu, spôsobený tým, že v rozhodnom období pracoval priemerne viac ako 48 hodín týždenne (a súčasne viac ako 40 hodín týždenne podľa § 85 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z.), keďže v rozpore s čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES mu odpracované hodiny určenej služobnej pohotovosti neboli započítané do odpracovaného času, pretože žalovaný nedostatočne transponoval Smernicu do relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy. V dôsledku porušovania práva EÚ na strane žalobcu nebol vytváraný dostatočný priestor na jeho odpočinok, oddych, záľuby, možnosť byť svojej manželke v náročných životných a partnerských situáciách oporou a stáť po jej boku bezprostredne v období, kedy to najviac potrebovala, bol ukrátený o možnosť byť nápomocný svojim rodinným príslušníkom pri riešení situácie ohľadom jeho závislej matky, mal obmedzenú možnosť udržiavať, rozvíjať priateľské, resp. rodinné vzťahy a venovať sa svojím záľubám, najmä športu a turistike, v záujme zlepšenia kvality života a zdravia. K takýmto zásahom pritom dochádzalo u žalobcu dlhodobo a z výpovede žalobcu vyplýva, že aj naďalej dochádza. V prejednávanom prípade sa síce nejedná o vedúceho zamestnanca, ale o zaradenie žalobcu ako technika - špecialistu pre protiplynovú službu, má teda na starosti prostriedky určené na dýchanie a dekontamináciu, daná stanica v Prievidzi má celkom troch takýchto príslušníkov s touto špecializáciou (on je hlavný špecialista), čoho dôsledkom je, že je častejšie odvolávaný aj z domáceho odpočinku do služby a taktiež si nemôže čerpať dovolenku podľa predstáv či aktuálne vzniknutej potreby. Za negatívny zásah do súkromia, práva na zdravie a na odpočinok je tak satisfakčnou suma priznanej nemajetkovej ujmy 3500,- Eur (bližšie odôvodnenie priznaného nároku v bode 78). Súd po zohľadnení všetkých okolností súdeného prípadu, vzhľadom na závažnosť následku a rozhodovaciu prax súdov takto priznanú výšku nemajetkovej ujmy považoval za primeranú a spôsobilú zabezpečiť účinné zmiernenie vzniknutej nemajetkovej ujmy. V prevyšujúcej časti nároku vrátane príslušenstva žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd dospel k záveru, že u žalobcu nedošlo k takému narušeniu medziľudských vzťahov, rodinného života, resp. jeho zdravotného stavu, ktoré by odôvodňovalo priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo vyššom resp. ním žiadanom rozsahu.

83.Čo sa týka úrokov z omeškania súd tieto žalovanému nepriznal. V prípade nemajetkovej ujmy vzniká povinnosť túto uhradiť až dňom právoplatného rozhodnutia príslušného súdu, a teda povinný sa môže dostať do omeškania až v prípade nesplnenia súdom uloženej povinnosti (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/185/2011). Z uvedených dôvodov súd žalobcovi úrok z omeškania ako nedôvodný nepriznal a žalobu v časti uplatneného príslušenstva zamietol.

84.Záverom súd poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 241/07 zo dňa 18. 09. 2008). Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa tvrdeniami strán sporu, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o žalobe.

85.Podľa § 232 ods. 3 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (,,CSP“) lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Na základe uvedeného ust. súd žalovaným 1/ a 2/ určil lehotu na plnenie v rozsahu 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to na základe súhlasného vyjadrenia sporových strán k dĺžke lehoty na plnenie.

86.O nároku na náhradu trov konania žalobcu súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods.1 CSP, podľa zásady pomeru úspechu vo veci. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V takomto prípade nepôjde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Keďže v danom prípade je úspech žalobcu závislý iba od úvahy súdu, súd považoval žalobcu vo veci za v plnom rozsahu, t.j. rozsahu 100 % úspešného, avšak iba z prisúdenej sumy, t.j. sumy 3500,- Eur. Preto súd rozhodol tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy.
87.Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.
Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.
Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.